

Pressupost i eleccions

PROU • El president Torra veu insalvable la legislatura i anuncia que convocarà eleccions després que s'aprovi el pressupost

RETRETS • No s'està d'acusar ERC i el president Roger Torrent de deslleials i de doblegar-se davant la pressió de l'Estat

ERC • Els republicans, que no coneixien l'anunci prèviament, respecten la decisió i insisteixen en "la via política amb l'Estat"

El president Quim Torra, ahir al matí a Palau, en el moment de fer la compareixença ■ EFE

“La legislatura no té més recorregut polític”

Text íntegre de la declaració institucional del president de la Generalitat

3.070 milions més de despesa en el pressupost

Calendari diabòlic

Crònica d'un divorci anunciat

Concerta visita a:
info@bleconomistes.com

BL Economistes, S.L.P. Som el teu suport

- Assessorament fiscal
- Confecció dels impostos trimestrals i comptabilitat
- Constitució de societats, alta a Hisenda de societats i autònoms
- Atenció de requeriments, revisions i inspeccions d'Hisenda
- Laboral
- Declaracions de renda de les persones físiques

30 anys d'experiència

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a - 08301 Mataró - T. 937 551 455
www.bleconomistes.com

180177-12201500

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Emili Gispert

Les arestes de la repressió

La setmana prometia ser intensa i no està decebent. Dilluns afloren de manera descarnada les profundes diferències que han trencat el govern. La imatge dels diputats de JxCat drets, aplaudint Quim Torra, després que li sigui anunciat que no li comptaran el vot, al costat dels d'ERC, asseguts, és definitiva. Dimarts, els sis membres del govern destituïts i empresonats per l'1-O donen una lliçó de fermesa, dignitat i compromís en sengles declaracions en la comissió d'investigació del 155. Del retret i l'evidència de la divisió de l'independentisme al clam d'unitat estratègica per damunt d'interessos partidistes, en vint-i-quatre hores. Dimecres, ahir, Quim Torra dona la legislatura per acabada. De fet, ja ho estava. Només faltava estendre'n el certificat de defunció. Final de trajecte. Pressupostos, tan necessaris, i eleccions. Quan? Veurem si abans que ho decideixi Torra no ho haurà fet ja el Suprem inhabilitant-lo. En tot cas, eleccions, i que cada partit o força o grup independentista expliqui quina és la seva estratègia per implementar el mandat de l'1 d'octubre. Si és que el volen implementar, és clar. La fractura té empenyada la parròquia i el dia a dia descol·loca fins al polític més iniciat. Les arestes de la repressió són esmolades. Tot ho condicionen. Mentrestant Twitter i els grups de WhatsApp bullen d'insults repugnants dels uns contra els altres, la maquinària repressiva no s'atura. Avança sense fissures. Sense manies. Sense distinció de partit o adscripció a una facció sobiranista o una altra. Així, el mateix dia que escoltem els presos polítics en seu parlamentària, el Tribunal Constitucional inicia un procés penal contra el president del Parlament, Roger Torrent, el vice-president primer, Josep Costa, i el secretari primer, Eusebi Campdepadrós, per un possible delictes de desobediència per haver acceptat una resolució en què es defensava el dret a l'autodeterminació i es criticava la monarquia. El mateix dia sabem que el Tribunal de Comptes espanyol busca la ruïna econòmica dels organitzadors del referèndum, com ja ho va fer amb els de la consulta del 9-N. I, encara, descobrim que la JEC, contradient el Tribunal de Justícia de la Unió Europea i menyspreant el Parlament Europeu, reclama a Clara Ponsatí que passi per Madrid a acatar la Constitució per obtenir l'acta d'eurodiputada. I només som dijous...

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Dos homes inspirats per una passió

Quan acabava la setmana passada va morir als 89 anys el mestre Joan Pineda, que semblava que mai no deixaria d'acompanyar la projecció de pel·lícules silents tocant el piano amb gràcia, imaginació i una multitud de recursos, que, en tot cas, sempre posava al servei de les imatges. Tant si coneixia la pel·lícula, havent memoritzat la banda sonora que n'havia concebut, com si havia d'improvisar davant d'una que no havia vist, trobava la música oportuna, sense afectació, sense subratllar res, sense embafar. Creia que la música no ha d'empenyar i que per això mateix una orquestra sempre és excessiva per posar-hi música a les pel·lícules. No sé si dir que Pineda tocava el piano amb discreció, però, en tot cas, no feia cap ornamentació per al seu lluïment. No havia de satisfer la vanitat perquè allò que l'importava era gaudir de les pel·lícules mentre hi posava música. Donava corda a la passió que sentia pel cinema mut: com Charles Chaplin, creia que el sonor havia limitat la capacitat expressiva de la imatge cinematogràfica. A l'enterrament de Joan Pineda,

“Mai no hauria imaginat que posés en relació Joan Pineda i Alberto Blecu... Gràcies a tots dos

que també va ser metge, hi vaig trobar, entre altres, la filòloga Margarida Casacuberta, que durant anys va ser veïna seva. Recordo que ella va lamentar que Pineda insonoritzés el piano per assajar a casa: no la molestava mai, sinó que, al contrari, sempre li resultava agradable sentir-lo; de fet, ni notava la música, com ell volia que passés mentre acompanyava les pel·lícules: tanmateix, la seva música hi era

per fer-nos veure millor les imatges. És així que la trobarem a faltar en les sessions de cinema mut de la Filmoteca i de tants altres llocs on va anar fins abans d'emmalaltir fa uns mesos. I aquells que vam tenir la sort de conèixer-lo trobarem a faltar aquest gran conversador, irònic i memoriós amb mil històries per explicar.

Mai no hauria imaginat que posés en relació Joan Pineda i Alberto Blecu, però poc abans d'escriure aquesta “ombra” he sabut de la mort d'aquest filòleg, home savi i encantador. Especialista en la literatura del Segle d'Or espanyol, va ser professor a la UAB, on em consta que ha exercit un mestratge en generacions de filòlegs que l'estimaven molt. Quan jo hi estudiava, els seus alumnes em parlaven de la seva erudició, però sobretot de la seva generositat. Encara ho fan. Diferentment a alguns col·legues seus, era lluny de la vanitat. Com vaig tenir l'oportunitat de descobrir en alguna conferència i llegint-lo, allò que li importava era la passió per la Lliteratura i per explicar-la: no s'hi lluia ell, sinó que feia veure millor els textos. Gràcies a tots dos.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xiyc5x>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

El pecat original

Tot indicava que la imatge de dilluns, en què els consellers de JxCat es van aixecar per aplaudir el discurs del president de la Generalitat, Quim Torra, al Parlament, mentre els d'ERC no es van moure, tindria conseqüències. Dimarts, just després d'escoltar al mateix Parlament sis dels presos polítics, els que tenien funcions executives en el govern de Carles Puigdemont, Torra es va reunir amb el seu nucli dur i va canviar el pla de dimarts, sense comunicar-ho als seus socis. Aquest era, només, un episodi més del serial de desenes d'entrevistes entre els dos socis de govern que es va iniciar amb la investidura fallida de Carles Puigdemont i que va acabar dilluns amb la inhabilitació, per part de la mesa del Parlament amb el suport d'ERC, de Torra com a diputat. La situació generada després de l'octubre del 2017 no ha estat gens fàcil; la repressió, la manca de

“Ha estat la legislatura de la desconfiança quan no era tan difícil la unitat d'acció

lideratges, la direcció de polítiques des de centenars de quilòmetres, etcètera, han anat laminant el moviment independentista. En tot plegat hi ha un pecat original: els partits independentistes i les entitats que els donen suport havien d'haver estat capaços d'analitzar fredament en quina situació s'estava el novembre del 2017, en plena aplicació del 155, i haver pactat un full de ruta, un mínim comú denominador per avançar plegats. Això no només no es va fer, sinó que es va entrar en una

espècie de cursa per demostrar qui és més independentista que, en moltes ocasions, ens va dur a l'absurd.

Ahir, Torra va anunciar que la legislatura estava esgotada o, el que és el mateix, que ha fracassat en l'intent de mantenir unit l'independentisme i d'avançar cap a la República. En les properes eleccions, encara sense data, els ciutadans decidiran a qui li fan pagar els plats trencats. Ara, cal no oblidar que tot això passa en un període de repressió que no s'atura, amb un president que està pendent de ser inhabilitat per haver penjat una pancarta, amb un president del Parlament que pot ser imputat per desobediència en els propers dies per haver aprovat mocions polítiques, amb una JEC i un Suprem que juguen a polítiques i que volen incidir en la campanya... El pecat original va ser no avançar-se a tot plegat. Ara caldrà tornar a començar amb el tauler que surti de les eleccions.

EDITORIAL

Eleccions i pressupostos, com a solució

El president de la Generalitat, Quim Torra, va certificar ahir el que era una evidència per a tothom, que la legislatura actual no té recorregut polític i que s'imposa anar a noves eleccions per aclarir, una vegada més, i ja en són unes quantes els últims anys, el panorama polític català. Les discrepàncies entre els dos socis del govern català, JxCat i ERC, s'han aguditzat aquesta setmana després de la decisió de la mesa del Parlament de retirar l'escó a Quim Torra, que ahir no es va estar d'assenyalar Roger Torrent com un dels culpables d'una situació que portava al límit la legislatura i posava en qüestió la mateixa presidència de la Generalitat. Tot això davant la perplexitat del moviment independentista que, en general, no entén de baralles partidistes i que desitjaria un clima d'unitat d'acció.

Torra va condicionar la convocatòria d'eleccions a l'aprovació dels pressupostos, per a la qual sí que hi ha acord entre els dos socis, més els comuns. Una decisió del president que destaca per posar a davant els interessos de país. És evident que Catalunya necessita nous pressupostos i que un nou retard en aquest sentit seria molt perjudicial per a molts sectors. Cal no oblidar, però, que tot plegat està condicionat per un poder judicial que en els propers dies tindrà a les seves mans inhabilitat definitivament el president català.

La crisi de govern posa en evidència, si ja no era prou clar, la diferència, i la incompatibilitat, de les estratègies dels dos grans partits amb vista al futur del procés independentista. Els mesos que vindran abans de les eleccions han de servir perquè tothom posi sobre la taula les seves propostes i que, al final, decideixin els ciutadans, com és lògic en qualsevol democràcia.

De reüll

Anna Balcells

Virus sense fronteres

El brot del coronavirus, amb més de 130 morts i milers de casos diagnosticats i sospitats, ha posat la Xina de genolls. El lideratge econòmic, tecnològic i militar no ha servit al gegant asiàtic per contenir l'expansió d'un virus sense fronteres. L'enemic no es pot combatre a canonades. El nou patògen no representa només una amenaça per al règim autoritari de Xi Jinping, temorós que li esclati a les mans el maletar intern per la gestió de la crisi; és també la darrera criatura que ha produït la globalització, un exemple més

Només des de la cooperació es pot fer front als reptes que ens superen

de com la humanitat està exposada a perills que desborden les capacitats dels estats i que només poden ser combatuts a escala internacional.

La sanitària és una amenaça tan global com el canvi climàtic, els moviments migratoris descontrolats, els cracs borsaris, el

terrorisme, la cibercriminalitat... Sabem que som interdependents i que el que avui passa aquí reverbera demà arreu del planeta. Viatgem tots a bord del mateix vaixell, obligats a actuar de forma concertada si és que volem evitar el naufragi. De res ens serveix tancar els ulls a les evidències, ja siguin epidèmies o la destrucció inexorable del medi ambient. Encara que ens costi d'entendre només des de la cooperació, sense catastrofismes ni negacionismes, ens en sortirem. No hi ha cap via alternativa encara que el món, malauradament, sembla que camina en sentit contrari.

Les cares de la notícia

ESCRITOR

David Nel·lo

Repetidor

Ha estat el guanyador per segona vegada d'un dels premis més rellevants de la literatura infantil, l'Edebé, amb *La crònica de l'Iu Eskar*. El primer el va guanyar el 2014. Per altra banda, el murcià Luis Leante ha estat el guanyador de la categoria juvenil amb la novel·la *Maneras de vivir*.

DIRECTORA DEL MUSEU DALÍ

Montse Agué

Dalí a Moscou

Una gran exposició retrospectiva que reuneix més de 180 obres de Salvador Dalí a Moscou s'ha convertit en un dels grans esdeveniments culturals de l'any a Rússia. Durant gairebé dos mesos, els visitants de la Manezh podran gaudir de creacions de tots els períodes del mestre surrealista.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Maniobra de distracció

El pla proposat pel president nord-americà suposadament per resoldre el conflicte entre israelians i palestins, condemnat al fracàs d'antuvi, apareix com una maniobra de distracció davant del procés d'impeachment de Trump i els casos de corrupció que ha d'afrontar Netanyahu.

Tal dia com avui fa...

1 any

Pugna pel transport

Els conductors de VTC retiren els vehicles de l'avinguda de la Diagonal després de deu dies, però avisen que hi haurà més protestes.

10 anys

Només la patronal

La jubilació als 67 anys aprovada pel Consell de Ministres només rep el suport de la patronal. Partits i sindicats clamen contra la proposta.

20 anys

Cop a ETA

La policia desmantella l'aparell de relacions internacionals d'ETA-HB després d'una àmplia operació ordenada pel jutge Baltasar Garzón.

Full de ruta

David Brugué

Per una pancarta

Ja és oficial: el mes de maig, màxim juny, hi tornarà a haver eleccions. Unes eleccions que estan plenament justificades per les discrepàncies entre dos socis que, fins ara, han anat rentant la roba bruta a casa –amb més o menys encert depenent del moment– però que ja no poden continuar convivint junts. I quan la convivència és insuportable, el millor és un divorci. Aquesta no ha estat una història d'amor, ha estat una història de conveniència que perseguia un únic objectiu. De la il·lusió del primer moment han passat a una història de banyes, gelosia i traïcions, perquè tothom ve d'on ve, i els orígens sempre pesen. L'antiga CiU i ERC unides per un amor platònic –o una quimera, per alguns–, però aquest no ha estat motiu suficient per mantenir viva la flama.

El trencament feia temps que es veia a venir. No per això haurà deixat de suposar una decepció (una altra) per a gran part de la ciutadania. Però el més trist és el que el provoca: mantenir una

Aquesta no ha estat una història d'amor, ha estat una història de conveniència. De la il·lusió del primer moment han passat a una història de banyes, gelosia i traïcions

pancarta al balcó del Palau de la Generalitat a favor dels presos polítics. D'acord que la inhabilitació del president per un òrgan administratiu i no judicial és molt penós i dona una idea de com van les coses a l'estat de la pell de brau. Però tenint el precedent de la inhabilitació de l'alcalde de Berga, Montse Venturós, per no haver tret dues estelades del balcó municipal en període electoral, valia la pena mantenir la pancarta? Sabent, també, que hi havia polítics a la presó i d'altres a l'exili. No es podia retirar el lema? Sincerament, em fa la sensació que per una pancarta –per carregada de raó que estigui– no paga la pena tirar per terra tota una legislatura. Com tampoc és lícit deixar caure el president de la manera que s'ha fet. Ara s'aguantaran i conviuran fins que el pressupost estigui aprovat. El joc, aquests mesos, serà adjudicar-se la paternitat d'uns comptes que haurà de gestionar qui vingui. I, mentre tant, els catalans haurem de passar per les urnes de nou, per enèsima vegada els últims anys.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Soc un botifler

Des de la tardor del 2017 hi ha qui ha pogut fer el dol d'intentar la independència i no aconseguir-ho, i n'hi ha que el que ha fet és quedar-se en una actitud de negació de la realitat. Part dels segons han fet una escalada a l'hora de titllar de traïdors, botiflers i covards altres independentistes. Crec que és inútil fer actes de desobediència estèrils que no ens porten enlloc, que l'únic que ens donaria és una tarda de glòria però posaria més fàcil una repressió posterior. Crec que això ens debilita, i sembla que això em converteix automàticament en un botifler per a una part de l'independentisme. Crec que de les desobediències, quan es fan, se n'han d'assumir les conseqüències, que no existeix cap acte de desobediència política que no tingui implícita la responsabilitat d'assumir-ne els costos, i quan es fan han de tenir un objectiu polític clar. Creure això et transforma en un submís a ulls d'alguns independentistes.

CREC QUE QUAN NO TENIM la força d'un estat ni un suport social ampli a favor de la independència, ni encara una posició internacional forta, l'estratègia purament uni-

lateral està condemnada al fracàs. Crec que desobeir posant una pancarta que es retira al cap de poques hores, o que abaixar la bandera espanyola per tornar-la a pujar al cap de deu minuts, no en té massa, de sentit, i que sense un objectiu polític continuat tot aquest activisme el que fa és només debilitar les institucions i, especialment, facilitar una repressió posterior. Crec, en canvi, que la desobediència del 9-N i la del 1 d'octubre tenia molt de sentit, però fer actes simbòlics sense aprofitament polític posterior no ens generen cap benefici. I tot i entendre que la repressió no acabarà per molt prudents que siguem els

independentistes i que els aparells de l'Estat ja hi han posat l'automàtic per intentar erradicar-nos, posar-ho encara més fàcil sense un objectiu polític clar, no crec que sigui el millor.

POTSER TOT AIXÒ em converteix en un botifler. En tot cas, prefereixo ser un botifler a canvi de ser un element que sumi a la causa independentista, fent que les institucions siguin útils als ciutadans, aconseguint fer créixer la base de suport independentista en alguns barris i entre un petit sector de frontera, defensant una línia coherent i sostinguda en el temps. De fet, pensar de manera coherent i sostinguda en el temps no és garantia d'encert, però sí de poder aprendre i acumular coneixement. En canvi, donar cops de volant continu no ens permet saber ni en què ens estem equivocant. Prefereixo això a mantenir intacta la meva autoimatge i ser l'independentista més pur, sempre a costa que d'altres se sacrifiquin de manera contínua i sense sentit. Si és així, i per això soc un botifler per al sector més abraonat, benvingudes siguin les seves acusacions. Són mostra que estic fent bé la meva feina.

“Prefereixo ser un botifler a canvi de ser un element que sumi a la causa independentista”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Gelosia

■ La meua modesta opinió entorn de la causa de la manca d'unitat entre ERC i Junts per Catalunya és la tremenda gelosia que té ERC vers els altres, que des de Convergència sempre han anat a Catalunya (excepte el període del tripartit). Jo no soc de cap partit i recordo quan Artur Mas, en un inoblidable discurs a finals del 2014, ja va proposar la unitat, posant-se ell a la cua de tot si era necessari i Junques ja va respondre amb un no rotund. (L'episodi del Junts pel Sí va ser un miracle aïllat). La gelosia, diuen els psicòlegs, és patrimoni dels neuròtics insatisfets, i per fi, ara ERC té protagonisme i en aquest moment la independència i per tant la unitat és secundària. Demanaria als militants d'ERC que hi pensessin i fessin reflexionar els seus caps. O potser tots pateixen del mateix? Treballem units si estimem Cata-

lunya humiliada tants segles per Castella, fem la independència i després ja podem barallar-nos políticament com qualsevol país.

JORDI FOLCH I SOLER
Vilassar de Dalt (Maresme)

Boicot als premis Goya

■ Sembla mentida fins a on pot arribar la brutal i hostil ofensiva empresa pels partits de l'oposició de dretes en contra del nou govern del PSOE i de Podem, i de les negociacions d'aquest amb ERC, que els seus mitjans "afectes", la popularment coneguda com a "caverna mediàtica", s'han carregat, fins i tot, la gala dels premis Goya d'enguany, ja que els han eliminat pràcticament en les seves edicions del diumenge 26 de gener passat, l'endemà mateix de l'entrega dels citats premis.

No hi ha cap d'aquests diaris que en les seves edicions

de paper col·loqui a les seves respectives portades la notícia de l'entrega dels premis Goya, a diferència de l'any passat en què tots ells sí que ho varen fer per tal de parlar de *Campeones* i *El Reino* com a guanyadors del Goya a la millor pel·lícula i de set guardons, entre altres el de millor director, respectivament.

I pel que fa a les seves pàgines interiors, la informació sobre la citada gala varia des de l'única pàgina que li concedeix el diari *El Mundo*, fins a les tres pàgines de *La Razón* o les dues de l'*ABC*, dedicades aquestes últimes a les artistes millor vestides dels Goya, sense, però, que cap parli del realment important, és a dir, de qui van ser els guanyadors d'aquest any, probablement, perquè la gala va acabar massa "tard".

En lloc dels premis Goya, van preferir posar, tant a les seves esmentades portades com a la seva informació inte-

rior, un munt de pàgines dedicades a la notícia de la visita a Madrid de Juan Guaidó, el dirigent opositor veneçolà, autoproclamat "president electe" de Veneçuela, a fi d'utilitzar la polèmica que ha generat aquesta visita a Espanya per tal de desgastar i atacar el govern espanyol, volent-lo fer inclús "còmplice" del règim veneçolà de Maduro.

És sorprenent (o no?) que precisament aquells que fan sempre permanent i pública ostentació del seu patriotisme i de la seva espanyolitat siguin ara els que estiguin disposats inclús a menysprear i a carregar-se el cinema i, per tant, la cultura espanyola amb tal de poder així anar en contra del govern del "traïdor" Sánchez, instrumentalitzant barroerament en benefici propi la terrible crisi que afecta aquell país sud-americà.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Hi ha molts espanyols que estem preocupats pel que està passant i ens estem mobilitzant”

José Manuel García-Margallo, EXMINISTRE D'EXTERIORS DEL GOVERN ESPANYOL PEL PP

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

La venjança de Torra

El comuns viuen un moment dolç. Juntament amb els seus socis d'Unides Podem, han aconseguit primer doblegar les reticències de Pedro Sánchez i tirar endavant un govern de coalició. A Barcelona una amplíssima majoria de l'Ajuntament dona suport als pressupostos d'Ada Colau. I ara, al Parlament, aconseguiran el seu objectiu que, un cop aprovats els pressupostos que han pactat amb Esquerra, es convoquin les eleccions.

ELS PRESSUPOSTOS és la llei més important que anualment ha d'aprovar l'executiu. La debilitat del govern ha impedit fer-ho els últims anys i encara estan prorrogats els comptes del 2017. Resulta lògic que una de les prioritats del president de la Generalitat i els consellers sigui desbloquejar aquesta situació, però no té cap lògica que immediatament després es doni per acabada la legislatura. La dificultat, els esforços i la necessitat d'aconseguir un pacte sobre els ingressos i les despeses es mereixen poder-los aplicar per part d'aquells que han marcat els criteris i les prioritats.

EL PRESIDENT TORRA afirma que la legislatura no té més recorregut polític. Potser ha estat l'últim a adonar-se'n. I potser és l'únic que no té una consciència clara que la seva actitud ha estat clau per limitar-ne els fruits. La seva desobediència va ser un acte d'orgull personal, tan frugal com estèril. L'amenaça de la seva inhabilitació ha estat el detonant que han utilitzat tots els interessats a dinamitar l'actual majoria. I continua sent avui l'element clau que determinarà el calendari. De moment Torra ha guanyat temps, però la seva intenció és provocar una explosió controlada, inconscient que la feina dels artificiers no genera cap confiança en els que estan al seu voltant. Tot i no veure futur a la legislatura, el president de la Generalitat

es va comprometre en el seu missatge institucional d'ahir a aguantar fins a aprovar els pressupostos i a participar en la trobada fixada amb el president del govern d'Espanya. El reconeixement per part de Torra que l'independentisme i les formacions del govern no comparteixen ja la mateixa estratègia obliga a preguntar-se quina serà la seva representativitat a la cimera. Hi ha un paper institucional incontestable, però també una posició política que ja no és majoritària. Serà difícil que de la reunió se'n pugui treure alguna cosa. Una conclusió a la qual de ben segur ja ha arribat Torra si trasllada la impressió que

passa més temps especulant amb la data de les eleccions que no a aconseguir acords i a crear les condicions per aplicar-los. Torra ha estat el responsable de crear primer i eliminar després el miratge de tornar (?) a exercir l'autodeterminació en aquesta legislatura.

EL GIR ESTRATÈGIC D'ESQUERRA els ha permès presentar-se davant dels seus electors i la societat com els qui han possibilitat la represa del diàleg institucional (plasmant en la trobada de presidents i la mesa de diàleg) i l'acord de pressupostos (que representa l'eixamplament de l'espai d'acords i l'anhelada majoria del vuitanta per cent). Per no desviar-se dels seus objectius i evitar quedar embolicats en una teranyina judicial, els republicans es van negar a fer costat a Torra en la defensa de la seva condició de diputat. El president de la Generalitat ho va considerar un desaire que havia de tenir conseqüències i la seva venjança passa per desacreditar l'estratègia del diàleg deixant en evidència els seus límits i per mirar de capitalitzar l'acord pressupostari.

TORRA HA VOLGUT EVITAR ser assenyalat com el culpable de trencar la unitat de l'independentisme i es vol presentar com una víctima de l'aposta estratègica dels seus socis. Però embolicats en la seva batalla taticista uns i altres han perdut les referències. No és estrany que l'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) reflecteixi el suspens dels catalans al seu govern i la desconfiança en la política i els polítics. I pel que hem vist les últimes hores, l'esforç d'aquests polítics no va dirigit a millorar la seva imatge sinó a aconseguir que es desgasti menys que la dels seus adversaris. Després d'un divorci, i més quan s'ha produït després d'acumular greuges i d'una agra discussió, no és ni prudent ni saludable viure gaire temps sota el mateix sostre.

“Torra ha volgut evitar ser assenyalat com el culpable de trencar la unitat de l'independentisme i es vol presentar com una víctima de l'aposta estratègica dels seus socis”

De set en set

Sara Muñoz

Ja ningú dissimula

Poques vegades una compareixença del president de la Generalitat havia creat la incertesa d'ahir. Ni una filtració del contingut. Ni una pista sobre per on anirien els trets. La pregunta del milió que planava sobre molts racons del país: convocarà Torra eleccions al Parlament i donarà per liquidada la legislatura? La majoria d'apostes eren pel no. Després del correctiu que les forces independentistes van rebre per boca dels presos polítics per l'espectacle ofert dilluns al Parlament, el més lògic era creure que es faria l'enèsim intent de cosir ferides. I de rentar els

plats bruts d'esquena a la galeria. Però el descosit que existeix entre JxCat i ERC ja no el pot apedaçar ni una sastreria d'alta costura. Ningú no fa ja l'esforç de dissimular l'animadversió cap a qui encara és company de viatge. El més greu, però, si la situació actual no en fos prou, de greu, és la impressió que aquest trencament, amb els veritables líders polítics entre reixes o a l'exili, no hi ha déu que el pugui capgirar. Tampoc disposar d'un nou pressupost ni unes eleccions on les estratègies en campanya, ara mateix, s'endevinen més aviat sagnants. “Si ens volen feliços, no repeteixin allò d'ahir”, afirmava un immens Jordi Turull, dimarts al Parlament, referint-se al circ vist dilluns al voltant de la inhabilitació de Torra. Escoltar l'altre, en plena crisi, no és tasca senzilla. Però potser el govern faria bé de tancar-se en una sala, obrir bé les oïdes i escoltar en bucle paraules com les de Turull.

El descosit entre JxCat i ERC ja no el pot apedaçar ni una sastreria d'alta costura

plats bruts d'esquena a la galeria. Però el descosit que existeix entre JxCat i ERC ja no el pot apedaçar ni una sastreria d'alta costura. Ningú no fa ja l'esforç de dissimular l'animadversió cap a qui encara és company de viatge. El més greu, però, si la situació actual no en fos prou, de greu, és la impressió que aquest trencament, amb els veritables líders polítics entre reixes o a l'exili, no hi ha déu que el pugui capgirar. Tampoc disposar d'un nou pressupost ni unes eleccions on les estratègies en campanya, ara mateix, s'endevinen més aviat sagnants. “Si ens volen feliços, no repeteixin allò d'ahir”, afirmava un immens Jordi Turull, dimarts al Parlament, referint-se al circ vist dilluns al voltant de la inhabilitació de Torra. Escoltar l'altre, en plena crisi, no és tasca senzilla. Però potser el govern faria bé de tancar-se en una sala, obrir bé les oïdes i escoltar en bucle paraules com les de Turull.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Puigdemont i Comín renuncien a ser als Verds

Retiren la seva petició d'entrar al grup per les discrepàncies que això provocava

Ferran López, en el judici a la cúpula dels Mossos

El comissari confessa que era "estrany estar amb un govern fora de la llei"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Legislatura agònica

URNES • El president Torra no anunciarà la data de les eleccions fins que s'aprovi el pressupost **MALFIANÇA** • El cap de govern acusa ERC de deslleial i de doblegar-se davant l'Estat **DIÀLEG** • Els republicans reclamen que s'activi la mesa amb Sánchez

Emili Bella
BARCELONA

Eleccions, sí, però primer el pressupost. El president de la Generalitat, Quim Torra, va constatar ahir en una declaració institucional el que s'ha fet evident els últims dies: que "la legislatura ja no té més recorregut polític" i que la confiança entre els socis de govern, Junts per Catalunya i ERC, està trencada, un fet que condueix indefectiblement a les urnes. Però encara no. De fet, la legislatura no està esgotada, ja que falta el que acostuma a ser el més important d'un mandat: l'aprovació del pressupost. Serà llavors quan Torra preveu anunciar la data de

les eleccions, tot i que es pot trobar amb un Tribunal Suprem que li desbarati els plans amb la probable confirmació de la seva inhabilitació.

Encara que son uns comptes que no satisfan plenament JxCat, Torra ha preferit preservar-los. Ningú vol aparèixer durant la campanya electoral com qui ha frustrat els comptes o trencat la unitat del govern i JxCat no vol deixar en mans d'ERC la bandera del desbloqueig després de tres anys de pròrroga. Si alguna cosa va extingir Torra amb el seu ordre de factors van ser els escenaris d'una convocatòria immediata, d'una destitució dels consellers d'ERC, tal com algunes

veus del seu espai li demanaven, o de la creació d'una altra vicepresidència que recaigués en JxCat per l'embat judicial a venir. Ara bé, no es va estalviar retrets als republicans, als quals qualifica de deslleials. Va acusar-los de "doblegar-se" davant el Suprem i la Junta Electoral Central per haver-li retirat l'escó, i va assenyalar directament el president del Parlament, Roger Torrent, per haver-lo deixat "a la intempèrie" en contra de la seva ratificació votada en seu parlamentària aquest mes. Avui fa dos anys que Torrent va "ajornar" també el ple d'investidura de Carles Puigdemont.

El president ha escoltat

les veus dels consellers de JxCat, que li demanaven de no precipitar el final de la legislatura. A quarts de dotze de la nit de dimarts es va anunciar que el president sortiria a parlar a la galeria gòtica del Palau i que ajornava per al migdia la reunió del Consell Executiu, que, en aquest clima de desconfiança, va aprovar el projecte de pressupost. La tramitació dels comptes, que Torra no podrà votar (ni tampoc serà substituït pel següent de la llista), té una durada d'uns dos mesos. Es podrien aprovar el 18 de març, sempre que cap grup no demani un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, que disposa d'un mes per emetre'l. Les elec-

cions se celebraran, d'acord amb la llei, 54 dies després de ser convocades. És a dir, eleccions, pel cap baix, el mes de maig.

ERC, que no sabia res del que anunciaria Torra,

es va reunir al matí a la seu de Calàbria per avaluar la situació i en sortia amb un comunicat en què no volia fer sang, en què assegurava que respecta i comparteix les conclusions princi-

Declaració institucional del president de la Generalitat, Quim Torra

Benvolgudes i benvolguts compatriotes, Aquesta legislatura ja no té més recorregut polític. Arriba al seu final. Aquesta setmana hem pogut constatar que els dos socis de Govern encarem el camí cap a la independència d'una forma que ha comportat el deteriorament de la confiança mútua que es necessita en els moments més decisius.

Dilluns, es va permetre que una decisió d'un òrgan incompetent em deixés sense el meu escó de diputat. El dia 4 de gener i també el dia 10, la majoria de la cambra s'havia conjurat a no acceptar aquesta irregulari-

tat, a defensar la sobirania del Parlament amb totes les conseqüències i a plantar-se si arribava aquest moment. I dilluns aquest consens de l'independentisme no es va respectar. La presidència del Parlament va permetre deixar a la intempèrie la presidència de la Generalitat mitjançant una decisió que fins feia uns dies no era compartida per la majoria de la cambra.

No és la primera vegada que en aquesta legislatura ens trobem amb la voluntat d'esquivar la repressió acceptant-ne els efectes i tan sols verbalitzant el desacord. I jo crec i estic con-

vençut que la repressió es combat sense doblegar-se i deixant clar que no ens atura.

El Govern, cap govern, no pot funcionar sense unitat, sense una estratègia comuna i compartida en qüestions fonamentals i sense lleialtat entre els seus socis. Dilluns s'ha obert la porta de bat a bat per a una inhabilitació exprés i completament irregular de la meua condició de President. S'ha desprotegit la institució de la Presidència despullant-la de la condició de diputat. I això posa en risc de manera permanent al Govern de Catalunya.

I hem de recuperar un rumb

d'unitat, d'estratègies conjuntes i de refer lluites compartides que avui s'ha esmicolat per decisions no consensuades i ni tan sols informades. Lamento que sigui així. Tothom, tothom, sap com he batallat per obtenir aquesta unitat estratègica, com vaig insistir i persistir per a tenir una resposta conjunta a la sentència del Tribunal Suprem la tardor passada. I no seré jo, no serà aquest President, ni l'espai polític al qual pertanyo, qui trenqui ara la unitat del Govern, perquè és l'única manera que podrem guanyar la llibertat.

Com he dit, la legislatura no

té més recorregut polític si no es refà la unitat i la lleialtat que ens va permetre fer el referèndum del Primer d'Octubre i que el cop d'estat del 155 va trencar. Aquests dies som davant d'un nou intent de cop d'estat. Per vies irregulars es vol escapar el Govern. I era imprescindible defensar la sobirania del Parlament, que és qui pot treure i posar presidents al nostre país.

El pragmatisme ens diu que, si no encarem els desafiaments i els entrebancs des de la solidaritat i la lleialtat entre independentistes, la República s'anirà allunyant horitzó polí-

L'APUNT

Divorci sense dividir el condomini

David Portabella

"Alguns matrimonis acaben bé, uns altres duren tota la vida." No se sap si Woody Allen avalaria que la seva sentència sigui aplicable a JxCat i ERC en la legislatura catalana que ja agonitza. Però si Laura Borràs ho viu reptant a ERC fins i tot la "semiòtica" del divorci per no haver aplaudit Torra al Parlament és que el matrimoni independentista no resistia ja ni una escena de Woody

Allen. L'anunci de Torra vol ser un divorci en diferit sense divisió de condomini, però el bé a repartir no és un edifici, sinó el pressupost i la unitat que els presos criden a preservar. Que ERC airegés fins al final que no sabia què diria Torra i que el cessament d'Aragonès fos versemblant per a algú ja eren dos indicis d'un matrimoni que no durarà tota la vida.

El president Torra i el vicepresident Aragonès, durant la reunió del Consell Executiu que va aprovar el pressupost ■ EFE / QUIQUE GARCIA

pals del president, però no responia als retrets de Torra. Els republicans reclamen l'activació de la mesa de diàleg entre governs. Torra es vol reunir amb Pedro Sánchez la setmana

que ve a Barcelona, malgrat que no disposarà de força per poder condicionar la taula entre governs, donada la provisionalitat de la seva presidència. Torra vol explorar la voluntat

real del govern espanyol per trobar una solució al conflicte polític, la predisposició a reconèixer que Catalunya és una nació i la possibilitat d'exercir el dret a l'autodeterminació.

En qualsevol cas, els quinze dies que va pactar ERC amb el PSOE perquè comencés la negociació han expirat i no està clar ni quan s'iniciaran les trobades ni quin president de la

Generalitat s'asseurà a la banda catalana. Caldrà esperar els moviments de Sánchez, que maldarà per aprovar els seus, de comptes, en ple context electoral a Catalunya.

JxCat va comparèixer al Parlament per fer un repàs de les "deslleialtats" d'ERC i defensar la "responsabilitat" de Torra amb la decisió d'esperar a l'aprovació del pressupost abans de la dissolució de la cambra. "Ha quedat palès que som els de la unitat", afirmava Albert Batet, que va parlar d'una legislatura "insostenible".

Torra no votarà els comptes ni serà substituït com a diputat

Al seu torn, a la CUP li sembla "rocambolesc" aprovar el pressupost i després convocar les eleccions i considera "fracassats" aquests comptes. En canvi, si algú ahir manifestava satisfacció eren els comuns, contents que se segueixi l'ordre que plantejaven, comptes i urnes; amb l'ànim de, qui sap, gestionar-los ells en un pròxim govern.

Un PSC envalentit s'afanyava a reclamar eleccions immediates i, preguntat per un eventual tercer tripartit, descartava fer president cap independentista. Els socialistes

consideren que "no té sentit" aprovar un pressupost que haurà d'administrar un altre govern, obviant que Pedro Sánchez gestiona encara el de Mariano Rajoy.

Mentrestant, la força guanyadora del 21-D, Ciutadans, quedava atrapada en els seus propis arguments: si Torra no és president, com defensen els de Lorena Roldán, es presentaran a unes eleccions que convoqui ell? Per aquest motiu, Carlos Carrizosa demana a Sánchez que destitueixi Torra amb un altre 155. El PP té una altra recepta: presentarà una querrela contra el president per "usurpació de funcions".

Amb el xut cap endavant, Torra dona aire al seu grup parlamentari per resoldre l'encaix entre el PDeCAT i la Crida Nacional i escollir un candidat o candidats, junts o separats. L'eurodiputat Carles Puigdemont piulava ahir que "hi ha decisions que no són gens fàcils i que s'acaben d'entendre del tot quan s'agafa perspectiva". "Avui el president Torra ha estat el president de tot el país, mirant més enllà dels interessos particulars i personals, amb responsabilitat i lleialtat", continuava. De moment, el president exiliat no s'ha pronunciat públicament sobre els seus plans, però és incompatible ser diputat al Parlament i continuar sent eurodiputat. ■

tic enllà. I cal tornar a emprendre el camí amb iniciativa, amb generositat, amb coratge, amb sinceritat i amb lleialtat. Cal que els catalans, que s'han guanyat el dret de viure en llibertat i de decidir cada passa del seu futur, tinguin un Govern que els representi fidelment i que no defalleixi en els embats d'un Estat que no ha deixat de ser autoritari i repressor.

En aquests moments en què constatem que la legislatura ja ha arribat al cap del camí, ara precisament és l'hora de la màxima responsabilitat. És moment de tenir tots present el moment que viu el país. Cal po-

del país i les seves necessitats per damunt de qualsevol interès partidista o personal.

Fins al darrer dia d'aquesta legislatura que arriba al seu final anticipadament, el Govern té encara algunes coses importants a resoldre. Aquest país, la seva gent, necessita que aprovem uns pressupostos que han d'ajudar a resoldre molts dèficits socials i moltes necessitats urgents.

És un projecte de país. I cal que els pressupostos del 2020, ara que hem arribat a un acord per aprovar-los al Parlament, facin el seu camí. Aquesta tarda seran aprovats a la reunió

del Consell Executiu i així ho he demanat al Vicepresident i conseller d'Economia perquè els porti tot seguit al Parlament.

Aquesta és la meua responsabilitat, la nostra responsabilitat. És imprescindible tornar a donar la paraula a la ciutadania per a renovar el mandat polític del 21 de desembre del 2017. Vull un país que respecti un principi de radicalitat democràtica, on els governs i els parlaments funcionen a base de majories i confiança, i que quan aquestes no es tenen siguin sempre els ciutadans que decideixin les noves majories i

les confiança renovades.

També tinc la responsabilitat i la determinació d'explorar la voluntat real del Govern espanyol per a una negociació de debò. Una negociació que abordi el conflicte polític del nostre país davant la negativa de l'Estat espanyol al ple exercici de la democràcia i el dret d'autodeterminació. Vull comprovar si el Govern espanyol té voluntat de posar fi a la repressió i respectar els principis democràtics més elementals amb garanties. És amb aquest objectiu, que vam consensuar les forces independentistes, que la setmana vinent em reuniré

amb el President Sánchez.

Vull comunicar-vos, doncs, que una vegada s'hagin aprovat els pressupostos al Parlament, anunciaré la data de les eleccions. I ho faré amb la mirada posada sempre en allò que sigui millor per al país. És amb aquest criteri que decidiré quan es faran unes eleccions que han de servir per refer el mandat democràtic d'un país que vol democràcia, justícia i llibertat.

Hem d'avançar cap a l'objectiu de culminar el mandat del Primer d'Octubre —és a dir, la independència— retrobant-nos en la unitat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crònica d'un divorci

ORÍGENS • Els desacords entre JxCat i ERC es remunten a l'inici de la legislatura o fins i tot a abans, quan no va reeixir una llista conjunta **EFEMÈRIDE** • Precisament avui fa dos anys de l'ajornament del ple que havia d'investir Puigdemont

Marta Membrives
BARCELONA

La negativa a repetir una llista conjunta del front sobiranista a les eleccions convocades per Mariano Rajoy el 27 d'octubre va ser el desacord previ de la legislatura que acabarà d'aquí a pocs mesos un cop aprovat el pressupost. No va ser possible reeditar Junts pel Sí, i mentre que els republicans aspiraven a passar al davant dels seus antics socis, l'efecte Puigdemont va fer que JxCat els superés en dos escons. A partir d'aquell moment comencen les negociacions per formar govern i deixar a l'oposició Cs, que havia estat la llista més votada en les eleccions. Les divergències entre ERC i JxCat no triguen a arribar.

Puigdemont, la investidura ajornada

■ Avui fa tot just dos anys, el president del Parlament, Roger Torrent, va optar per ajornar la investidura de Carles Puigdemont, que finalment no es va produir. Centenars de persones es van manifestar a les portes del Parlament per reclamar una investidura efectiva de Puigdemont que no es va arribar a portar a terme. L'elecció del president de la Generalitat no va arribar fins al 14 de maig, quan Quim Torra va ser escollit 131è president de la Generalitat.

El curs acaba amb un ple suspès

■ La ferida es reobre a l'estiu, tot just abans de començar les vacances, per l'aplicació de la suspensió del jutge Llena als sis diputats processats i, específicament, per si havia d'afectar l'expresident Carles Puigdemont, a qui JxCat denuncia que els republicans volen treure del mapa.

Trencament de la unitat a la mesa del Parlament

■ L'octubre del 2018, ERC i JxCat van trencar la seva unitat a la mesa del Parlament per les diferències sobre la delegació de vot dels diputats processats. ERC va acabar votant amb el PSC contra la proposta de JxCat després que el president del Parlament fes seu l'informe

Tres moments de tensió: a dalt, manifestació per la investidura de Puigdemont. A sota, Marín (PSC), presidenta de la Diputació, i l'últim ple ■ J.R. / J.L.

dels lletrats de la cambra, que reclamaven que els diputats processats de Junts per Catalunya designessin un substitut, ja que la fórmula de "vot delegat" podria no ser vàlida.

Sense llista conjunta a les eleccions europees

■ Tot i l'intent de l'ANC de reclamar una llista conjunta de

les forces sobiranistes a les eleccions europees, ERC i JxCat s'hi van presentar per separat amb Junqueras al capdavant de la llista republicana i Puigdemont, que acaba guanyant la partida, de cap de llista de JxCat

Pactes municipals amb partits del 155

■ ERC va obtenir el maig pas-

sat una victòria històrica en les eleccions municipals i per primer cop va superar en vots i regidors JxCat, tot i que aquesta força va mantenir el govern en més ajuntaments. Els pactes postelectorals van tornar a fer saltar espurnes entre totes dues formacions, que en alguns casos van arribar a pactar amb forces del 155 per desbancar el

seu competidor de l'alcaldia. Tot i la crida de Quim Torra per mirar de pactar en tots els municipis on fos possible fer govern i assolir una majoria sobiranista, totes dues forces van incomplir aquesta proposta i van acabar tancant pactes amb forces del 155 adduint que les dinàmiques locals no són les mateixes que les parlamentà-

anunciat

ries. Va ser especialment sonat el pacte entre ERC, el PSC i la CUP per desbancar JxCat de l'alcaldia de Sant Cugat del Vallès i posar fi a 32 anys d'hegemonia convergent al municipi vallesà.

JxCat dona la Diputació de Barcelona al PSC

■ El colofó als pactes municipals va ser la presidència de la Diputació de Barcelona, que va anar a parar a mans de la socialista Núria Marín, alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat, gràcies al suport de JxCat, que va optar per votar a favor de la candidata del PSC, una decisió que va indignar els seus socis al Parlament de Catalunya. En aquell moment, el juliol passat, totes dues formacions van retreure's els pactes municipals que havien perjudicat uns i altres.

Resposta tardana a la sentència de l'1-0

■ Si les protestes al carrer van arribar el mateix dia que es va conèixer

la sentència del Tribunal Suprem amb mobilitzacions massives que van arribar a bloquejar l'aeroport de Barcelona, el Parlament de Catalunya va trigar un mes i mig a reaccionar, un símptoma més de la falta de sintonia entre socis de govern. No va ser fins al 26 de novembre que JxCat, ERC i la CUP van presentar un text acordat que rebutjava la sentència del Tribunal Suprem, exigia la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, expressava la seva indignació per una sentència "injusta", considerava un "escàndol democràtic" la condemna i reivindicava els drets dels diputats a poder debatre-ho tot al Parlament.

La investidura de Pedro Sánchez torna a aixecar recels

■ La investidura de Pedro Sánchez va tornar a fer disparar les alarmes en una relació cada cop més deteriorada. El socialista tornava a aspirar a la presidència després de l'intent fallit de l'anterior legislatura,

Crisi pels comptes del Parlament

L'enèsima crisi entre JxCat i ERC va esclatar arran de la votació del pressupost del Parlament de Catalunya per a aquest anys. Els comptes es van aprovar fa dues setmanes amb el suport de JxCat, Ciutadans i el PP, mentre que els republicans es van abstenir, igual que els socialistes i la CUP. ERC va ser molt crítica amb el fet que JxCat s'hagués aliat precisament amb Cs i el PP per tirar endavant els comptes.

que va desembocar en una nova convocatòria electoral. Sánchez va aconseguir l'abstenció dels diputats d'ERC, que van optar per aquesta opció a canvi d'obrir una taula de diàleg entre tots dos governs. JxCat va votar en contra de la investidura de Sánchez i va qualificar d'"ambigu" l'acord assolit pels republicans.

El Parlament ratifica Torra

■ El dia abans que el Congrés dels Diputats investís Pedro Sánchez, la Junta Electoral Central (JEC) anunciava que havia acordat desposseir el president Torra de l'acta de diputat perquè havia estat condemnat per desobediència. Coincidint amb la sessió d'investidura a Madrid, a Barcelona el Parlament va ratificar Torra i va rebutjar la seva inhabilitació amb una declaració de JxCat, ERC i la CUP que qualificava de "cop d'estat" les intencions de la JEC i reconeixia que és el Parlament, a través del seu reglament,

l'única institució que pot alterar la composició de la cambra catalana.

Torra suspès, el desenllaç

■ El desencadenant de l'explosió final va ser la decisió de retirar l'acta de diputat al president Torra, avalada pel secretari general del Parlament, Xavier Muro. La mesa del Parlament va acceptar dilluns la retirada de l'escó a Torra amb l'oposició de Junts per Catalunya. Roger Torrent va comunicar a l'inici del ple al president de la Generalitat que no comptaria el seu vot per no posar en risc les votacions de la cambra. Torra va prendre la paraula per reclamar a Torrent que garantís els seus drets com a diputat i el president del Parlament va al·legar que per garantir la validesa de les votacions no es podia comptabilitzar el seu vot. La tempesta encetada dilluns va culminar ahir amb l'anunci de Torra d'un avançament electoral un cop sigui aprovat el pressupost.

El divorci anunciat ahir és més que evident. Cal veure si les dues forces seran capaces de guardar les formes durant la precampanya, que ben segur començarà de manera imminent, i faran cas de les peticions dels presos polítics dimarts i evitaran episodis que facin avergonyir el sobiranisme. ■

Calçotades de veritat

Un racó amb encant al costat del Monestir de Santes Creus

Ruta del Cister

Obert entre setmana amb reserva prèvia

Per a més informació, visita el nostre web: restaurantcalmosso.com

Per a reserves, truqueu al 977 638 484 o 696 964 363

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta, i el president del Parlament, Roger Torrent, a les portes de la seu del partit ahir ■ ACN

Torrent: “Les institucions són dignes si són útils a la gent”

El president del Parlament llança una diatriba a Torra i JxCat quan rep la proposta de pressupost ■ El republicà assenyala que cal posar les necessitats col·lectives per sobre dels interessos personals

Emma Ansola
BARCELONA

ERC va exposar la seva cara més pragmàtica davant el nou repte dels pròxims mesos. Ni “simbolismes” ni “desobediències estèrils”, es proposen ser “útils” a la societat i a això es dedicaran els pròxims mesos. Tanmateix, la prudència del matí es va trencar a la tarda amb al·lusions i referències al paper de JxCat. El pressupost es converteix en arma de batalla entre els dos socis de govern.

Així, allarg del matí, els republicans van evitar fer sang després de l'anunci del president, Quim Torra, de convocar eleccions anticipades un cop s'hagi aprovat el pressupost. Comparteixen l'objectiu de validar els comptes, però no van agradar les crítiques que el president els va llançar. Amb tot, i en un primer moment, van voler

optar per la prudència davant les relacions que s'obren entre els socis de govern en aquest horitzó de gairebé sis mesos.

La resposta va venir del president del Parlament, Roger Torrent, en el moment de rebre l'esborrany del pressupost de mans del vicepresident, Pere Aragonès, company de partit. “Les institucions només són dignes quan són útils a la seva societat, a la seva gent, quan posen les condicions de vida al centre de les preocupacions, quan no posen els interessos personals per sobre de les necessitats col·lectives, quan garanteixen l'eficàcia de les seves decisions”, va assegurar Torrent en l'acte protocol·lari al Parlament acompanyat dels diputats de JxCat i d'ERC. Van ser les paraules més contundents que ahir van pronunciar els republicans en una jornada que preveien

JxCat i ERC xoquen en el pressupost del Parlament

Un dels reptes que hauran d'afrontar els dos socis de govern durant els pròxims dies és l'elaboració del pressupost de la cambra catalana que va decaure en l'últim ple a causa ja de les discrepàncies entre els dos partits i les desavinences manifestes entre el president del Parlament, Roger Torrent, i el vicepresident, Josep Costa. La primera proposta presentada per Costa, responsable de la

més funesta del que va acabar sent finalment.

Des del primer moment, ERC es va proposar aprovar el pressupost i fer valer la taula de diàleg amb el PSOE i, de moment, aquestes dues condicions es mantenen sobre la taula després d'haver patit les últimes hores per una possible destitució dels consellers republicans o del vice-

part econòmic, no va ser acceptada per Torrent perquè no incloïa partides acordades per celebrar el 40è aniversari de la cambra ni l'assemblea de parlaments de la francofonia. A més, incorporava una pujada dels sous dels diputats i personal laboral. La proposta només va obtenir el suport de Ciutadans i el PP, i Torrent va decidir fer visible aquesta aliança portant-los al ple. JxCat va fer una contra-

president, Pere Aragonès. Per aquest motiu, els dirigents republicans van optar per reunir-se a la seu del carrer Calàbria per donar resposta al que esperaven que seria una destitució immediata. Els republicans anunciaven que no es quedarien amb els braços plegats davant les notícies que els arribaven de l'entorn del president que

proposta i va criticar durament que anessin a ple sense consens —els comptes no van tirar endavant—. Mesures energètiques, congelació de sous era la nova oferta de Costa que Torrent continua sense acceptar sense les partides dedicades a la institució. Ara, enmig de tota una crisi oberta, encara hauran de negociar una nova proposta que agradi a tots o els acabi de donar més munició.

apuntaven a la destitució del vicepresident.

Aragonès entra a Palau
Quinze minuts abans de la declaració institucional, el vicepresident entrava al Palau de la Generalitat i Torra finalment li notificava la decisió d'aprovar el pressupost i convocar després eleccions anticipades. També es parlava de la

Les frases

“Les institucions només són dignes quan no posen els interessos personals per sobre de les necessitats col·lectives”

“Sento satisfacció quan en dies com avui som capaços de posar aquesta institució al servei de les necessitats del país”

“Les institucions són dignes quan garanteixen l'eficàcia de les decisions”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

reunió del dia 6 de febrer amb el president Pedro Sánchez i del contingut que s'haurà de tractar en aquesta reunió.

El fons del discurs i el nou full de ruta s'accepta, però no les formes. Les diatribes cap a ERC no agraden, tot i que no difereixen del discurs de Torra en el ple de dilluns passat, segons assenyalen fonts dels republicans. Amb tot, la formació ha decidit no entrar en un cicle de retrets i opta per un comunicat en què accepta la decisió de Torra i es proposa treballar al servei de l'independentisme “amb lleialtat i responsabilitat”. “El nostre adversari no és altre que l'Estat i la repressió amb què castiga el conjunt del moviment independentista”, diu el comunicat. A més a més, es va decidir no fer cap roda de premsa. Silenci i prudència que es van trencar a la tarda amb el discurs del president del Parlament, Roger Torrent, un dels protagonistes de les baralles entre JxCat i ERC des que fa tot just dos anys, a l'inici de la legislatura, un 30 de gener, el republicà va suspendre el ple amb què es volia investir Carles Puigdemont des de la distància. Llavors ja va apel·lar a la utilitat i eficàcia de les institucions, i ahir hi va tornar a fer referència a les acaballes de la legislatura. A la nit, Pere Aragonès va ser a TV3, on va posar de manifest que hi ha “visions diferents” dins de l'independentisme. També va donar per “absolutament descartat” un pacte de govern amb el PSC. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Possible calendari de tramitació
pressupostària i convocatòria
d'eleccions al Parlament

Si el decret de convocatòria d'eleccions se signa la setmana del 16 de març, les eleccions serien entre el 10 i el 17 de maig, complint el termini de 54 dies

Calendari diabòlic

COMENÇANT • L'inici de la tramitació del pressupost suposa que els comptes es podrien aprovar el 18 de març **TERMINI** • Un cop signat el decret de convocatòria s'han de comptar 54 dies i les eleccions es podrien fer al maig

Emma Ansola
BARCELONA

Amb l'entrada ahir a la tarda al Parlament de l'esborrany del pressupost de la Generalitat per al 2020 el rellotge per tenir aprovats definitivament els comptes i convocar eleccions comença a córrer. La regulació d'aquesta tramitació estableix que la mesa del Parlament, un cop registrats, obre dos períodes per presentar-hi esmenes que s'inicien el mateix dia. El primer consta com a mínim de deu dies naturals, amb la qual cosa el primer ple de debat de les esmenes a la totalitat ja es podria celebrar la setmana entre el 10 i el 14 de febrer. El segon període és el de la presentació de les esmenes a l'articulat i l'estat de les despeses, que consta de vint dies naturals i que acabaria el 19 de febrer. Entremig, i abans que se celebri el debat a la totalitat, s'han de celebrar les compareixences de cada conseller a les comissions explicant els números de cada departament.

Aprovat el text en el ple a la totalitat, entre el 10 i el 14 de febrer, el text torna a les comissions per a la seva tramitació. El treball en aquestes comissions és important

perquè cadascuna també celebra debats a la totalitat i, si una partida es rebutja en comissió, s'ha de tornar a fer un ple per ratificar aquesta partida o bé per ordenar-ne la modificació pel govern. Si tot va bé, el pressupost encara ha de passar un segon filtre i s'entra en el detall de cada partida i cada despesa, que també es debat i s'aprova en comissió abans d'arribar al ple. Aquesta fase, l'obertura de ponències és una de les més llargues, podria durar setmanes fins que arribi el text definitiu al ple, la qual cosa

Torra hauria de signar el decret de convocatòria abans que el Suprem dicti sentència ferma

podria passar la primera setmana del mes de març si no hi ha cap obstacle. Cal tenir en compte que, abans de l'aprovació definitiva, els grups podrien demanar un informe al Consell de Garanties Estatutàries, que disposaria d'un més per lliurar-lo. En tot cas, el consell no s'ha pronunciat mai respecte a una llei del pressupost.

En cas d'aprovar-se el pressupost entre la primera i la segona

setmana de març, el president de la Generalitat ja podria signar el decret de convocatòria i a partir d'aquí, i d'acord amb la llei de règim electoral, cal comptar 54 dies per fixar la data de les eleccions, que, segons el calendari, es podrien celebrar a principis de maig, anant ràpid.

En aquest calendari diabòlic, cal tenir present que el president Torra està pendent de presentar recurs de cassació al Tribunal Suprem perquè s'anul·li la seva condemna d'inhabilitació per un delicte de desobediència. El 3 de febrer acaba el termini per presentar-lo i després el Suprem emetrà sentència ferma. Es calcula que ho podria fer en el termini de dos mesos. Torra hauria de signar el decret de convocatòria abans que el Suprem dicti sentència ferma.

En cas que el Suprem dictés sentència ferma abans que Torra signi el decret convocatòria, el president Torrent disposaria de deu dies per tornar a convocar un ple d'investidura amb un nou candidat consensuat a proposta dels grups. Si no hi ha candidat, i amb un ple fallit, el rellotge es posaria en marxa per trobar nou candidat al cap de dos mesos o les eleccions es convocarien de manera automàtica. ■

Ajuntament de la Pobla de Segur

EDICTE

Es fa públic que al BOP de Lleida núm. 3 de data 7 de gener de 2020 s'ha publicat l'acord del Ple de l'Ajuntament de la Pobla de Segur d'aprovació inicial de l'Ordenança sobre el consum d'alcohol a la via pública.

L'expedient està exposat al públic fins el dia 18 de febrer de 2020.

La Pobla de Segur, 27 de gener de 2020

L'alcalde

Marc Baró Bernaduca

Ajuntament de Calders

Aprovació inicial del Pla especial urbanístic per a l'ampliació de la fàbrica de pinsos per animals existent a El Vilà, en sòl no urbanitzable.

D'acord amb el que disposen els articles 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i l'article 23.1 del Decret 305/2006, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei, es fa públic que per Decret d'Alcaldia núm. 2020-0011 del dia 15 de gener de 2020 es van adoptar, entre d'altres, els acords següents:

"PRIMER. Aprovar inicialment el Pla especial urbanístic per a l'ampliació de la fàbrica de pinsos per animals existent a El Vilà, en sòl no urbanitzable.

SEGON. Exposar al públic l'esmentat pla especial mitjançant edicte publicat, segons l'article 23.1b) del RLU, en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal i al web de l'Ajuntament, pel termini d'un mes.

TERCER. Citar personalment al tràmit d'informació pública les persones propietàries dels terrenys."

La documentació íntegra aprovada es podrà consultar a les oficines de l'Ajuntament de Calders, de dilluns a divendres, de 9 a 14 hores, i a la pàgina web de l'Ajuntament <http://www.calders.cat/> per tal que qualsevol persona interessada pugui consultar aquesta documentació i formular-hi les al·legacions i els suggeriments que consideri convenients.

Calders, 27 de gener de 2020

L'alcalde,

Eduard Sánchez Campoy Plaça

Ajuntament de Querol

EDICTE

Modificació puntual POUM

Aprovació provisional

El Ple de l'Ajuntament de Querol, en sessió ordinària de data 20 de desembre de 2019, ha aprovat provisionalment la modificació puntual número 3 del POUM: "Qualificació de diferents construccions existents, com a sistemes d'equipaments comunitaris, serveis tècnics ambientals (Codi TA) i sistema viari, àrea d'aparcament (Codi XVA)", disposant l'obertura d'un termini d'informació pública d'UN MES mitjançant inserció del corresponent edicte en el Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, en un dels diaris de major difusió de la província i als mitjans de comunicació municipals, a l'efecte que, d'acord amb els articles 85 i 96 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, i els articles 107, 117 i 118 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, es pugui consultar i presentar-hi les al·legacions que es considerin convenients.

Aquest expedient podrà ser examinat a les oficines municipals, a la plaça de Sant Sebastià, 1 de Querol, en horari de dilluns a divendres de 9 a 14 h i divendres de 17 a 19 h. Transcorregut el termini d'exposició pública s'haurà de remetre l'expedient administratiu complet i la documentació tècnica a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona per tal que procedeixi a l'aprovació definitiva de la present modificació puntual del Pla d'ordenació urbanística municipal.

Querol, 20 de gener de 2020.

L'alcalde

Jordi Pijuan Parellada

Ajuntament de Masquefa

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament de Masquefa, en la sessió celebrada el dia 23 de gener de 2020, va adoptar l'acord d'aprovació inicial del nou Reglament de règim intern (RRI) del Casal de Joves de Masquefa.

El reglament restarà exposat al públic en el tauler d'anuncis electrònic de l'Ajuntament durant el termini de trenta dies hàbils comptats des de la darrera de les publicacions de l'anunci d'exposició pública al BOPB, al DOGC, a l'e-Tauler, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a El Punt Avui.

Els interessats podran examinar l'expedient, presentar-hi al·legacions i consultar-lo a les Oficines Municipals de l'Ajuntament (c/ Major, 93 de Masquefa, tots els dies feiners de 9:00 h a 14:00 h).

Masquefa, 27 de gener de 2020

L'alcalde,

Xavier Boquete i Saiz

Ajuntament de Masquefa

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament de Masquefa, en la sessió celebrada el dia 23 de gener de 2020, va adoptar l'acord de modificació del Reglament regulador del complement de productivitat per al personal al servei de l'Ajuntament de Masquefa.

El reglament restarà exposat al públic en el tauler d'anuncis electrònic de l'Ajuntament, durant el termini de trenta dies hàbils comptats des de la darrera de les publicacions de l'anunci d'exposició pública al BOPB, al DOGC, a l'e-Tauler, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a El Punt Avui.

Els interessats podran examinar l'expedient, presentar-hi al·legacions i consultar-lo a les Oficines Municipals de l'Ajuntament (c/ Major, 93 de Masquefa, tots els dies feiners de 9:00 h a 14:00 h).

Masquefa, 27 de gener de 2020

L'alcalde,

Xavier Boquete i Saiz

Ajuntament de Tordera

EDICTE

relatiu a l'aprovació inicial del canvi de modalitat del sistema d'actuació urbanística per a l'execució del sector Can Buscà Sud.

Per Decret d'Alcaldia núm. 93/2020 de 24 de gener de 2020, s'ha aprovat inicialment el canvi de modalitat del sistema d'actuació urbanística per a l'execució del sector Can Buscà Sud, passant de reparcel·lació en la modalitat de cooperació a reparcel·lació en la modalitat de compensació bàsica.

En compliment del que estableix la legislació urbanística, se sotmet l'aprovació inicial d'aquest canvi de la modalitat del sistema d'actuació urbanística al tràmit d'informació pública pel termini d'un mes, mitjançant la publicació del corresponent edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal, al tauler municipal d'anuncis i a la pàgina web de l'Ajuntament (www.tordera.cat), per tal que els afectats i altres interessats puguin examinar-lo i, si escau, presentar-hi al·legacions i/o reclamacions dins l'esmentat període.

Es publica per a coneixement general, a Tordera, el 28 de gener de 2020.

Així ho mana i signa Josep Llorens Muñoz, el 2n tinent d'alcalde per delegació (DA 2019/829), davant meu.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'oposició insta Torra a no esperar i anar ara a eleccions

■ Ciutadans li nega cap potestat com a president i insta el govern de l'Estat a aplicar l'article 155 per destituir-lo ■ Els comuns avalen la fórmula de prioritzar primer l'aprovació dels comptes

F. Espiga
BARCELONA

Veient com van anar les coses dilluns al Parlament, l'anunci fet ahir per Quim Torra de convocar eleccions en una seqüència en diferit no va agafar cap partit de l'oposició a contrapeu. Des de fa setmanes, o fins i tot mesos, la majoria d'aquestes formacions treballen amb un escenari al cap de final abrupte de la legislatura i, per això, la seva maquinària interna de campanya en molts casos ja està més que greixada. Tot i això, ahir hi va haver un retret, compartit per Cs, el PSC i el PP, al fet que la crida a les urnes no tingui, ara mateix, data en el calendari i estigui subjecta a l'aprovació del pressupost de la Generalitat. No volen esperar. La consigna de l'oposició és que les eleccions haurien de ser ara mateix.

La reacció de Cs va ser la més dura, ja que no reconeixen Torra com a cap de govern després que el Parlament li hagi retirat l'acta de diputat. "No pot convocar eleccions perquè no és president", va resumir el cap del grup parlamentari, Carlos Carrizosa, que posteriorment va demanar a Pedro Sánchez que activi els mecanismes per a

Carlos Carrizosa durant la roda de premsa que va oferir ahir al Parlament per valorar l'anunci de Quim Torra ■ ACN

l'aplicació de l'article 155 per destituir Torra i convocar les eleccions des de l'executiu estatal. "Sánchez hauria de fer complir la Constitució i defensar l'estat de dret i no deixar aquesta defensa en mans dels jutges en exclusiva", va manifestar el dirigent de Cs, que també va instar el president espanyol a suspendre la trobada que té prevista amb Torra.

En termes equiparables es va expressar el portaveu del PP a la cambra, Santi Rodríguez, que també va qüestionar que es pu-

gui considerar Torra president a partir del moment que ja no consta com a diputat. Fet aquest apunt, hi va afegir que en aquest escenari "es posen en risc" els acords que pugui prendre l'executiu català i que, per tant, seran susceptibles de ser "anul·lables" judicialment. De fet, el líder dels populars a l'Estat, Pablo Casado, va anunciar ahir la presentació d'una querrela contra Torra per usurpació de funcions. En aquesta tessitura, el portaveu parlamentari dels populars va

La CUP veu incoherent la decisió

Entre les crítiques que ahir va haver d'encaixar Quim Torra, també hi va haver la de la diputada de la CUP, Natàlia Sánchez, que li va retreure que vulgui mantenir la legislatura fins que s'aprovi un pressupost que considera "fracassats". Sánchez hi va afegir que, si el president català "dona per culminada aquesta legislatura" amb una denúncia pública de "falta de confiança i lleialtat" dels seus socis, "no és coherent que un

govern fracassat busqui l'aprovació d'un pressupost que ha de ser la seva eina per governar". Així mateix, va rebutjar la "visió apocalíptica" que planteja l'executiu si no s'aproven els comptes del 2020. "Els comptes no són una eina neutra; són una eina política que representa amb números l'obra d'aquest executiu", va rebellar, alhora que va qüestionar les esperances dipositades per Torra en el diàleg amb l'Estat.

evitar donar suport explícit a la petició d'aplicar de nou el 155 com fa Ciutadans, i també va instar Pedro Sánchez a anul·lar la reunió del 6 de febrer.

Twitter va ser l'escenari que va triar el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, per valorar l'escenari polític que s'obre a partir d'ara i on, a parer seu, és inajornable anar a eleccions. "Cal convocar-les ara per tenir govern i tenir pressupost. Una cosa sense l'altra no té cap sentit", deia la seva piulada. Una estona més tard, la portaveu dels socialistes al Parlament, Eva Granados, posava veu a aquesta posició en qualificar la compareixença del president de "lamentable" per haver "desautoritzat el Parlament i

La frase

“Cal convocar eleccions ara per tenir govern i pressupost. Una cosa sense l'altra no té cap sentit”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

els seus socis" d'ERC. Preguntada sobre la possibilitat de governar amb els republicans i els comuns, va ser taxativa: "No estarem en un govern que només mira cap a la meitat del país." Finalment, la presidenta del grup dels comuns, Jéssica Albiach, va recordar que la seva formació ja havia proposat la fórmula per la qual ha optat Torra, que és la de tirar endavant primer el pressupost i després les eleccions. "És l'única manera que Torra "acabi el seu mandat amb dignitat", va cloure. ■

Sánchez promet diàleg amb Torra i més enllà

David Portabella
MADRID

Quan a Madrid un govern de coalició posa fi a un 2019 en funcions, ara és la legislatura catalana la que agonitza i remou el tauler. Conscients que la coalició PSOE-Podem necessita el vot a favor d'ERC al Congrés, començant pel pri-

mer ple de dimarts que ve amb els primers decrets —el de l'alça de les pensions i el sou dels funcionaris—, la portaveu, María Jesús Montero, i el vicepresident segon, Pablo Iglesias, van prometre diàleg amb Torra i Pere Aragonès, i més enllà de les eleccions.

El compromís de Sánchez amb el diàleg es veurà

en la visita a Barcelona de dijous que ve per reunir-se amb Torra, però Montero va anar més enllà avalant que la inestabilitat electoral no amenaci la futura mesa entre governs i va beneir les urnes. "Si Torra convoca eleccions fa el que li està demanant la majoria de les forces parlamentàries", va dir la ministra

d'Hisenda i portaveu del govern. El més explícit a l'hora d'estendre el xec del diàleg tant a la legislatura actual com a la futura era el vicepresident Iglesias. "Si hi ha eleccions potser hi haurà a Catalunya un altre president o una presidenta de la Generalitat, però el govern espanyol haurà de dialogar amb qui estigui al capdavant de la Generalitat, no el podrà triar", avisa Iglesias.

A més del sí als decrets, Sánchez i Iglesias confien que el clima electoral no impedeixi a ERC donar el sí al pressupost. ■

El vicepresident segon, Pablo Iglesias, ofereix diàleg tant a Torra com al seu eventual successor ■ J.J. GUILLÉN / EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tribunal Suprem té pendent la sentència de cassació per la condemna del TSJC a Torra per desobediència ■ JAVIER LIZÓN / EFE

El Suprem pot dictar el final de la legislatura després de vetar tres investidures

■ El tribunal podria sentenciar en ferm la inhabilitació de Torra abans que firmi el decret d'eleccions ■ El 2018 ja va interferir frenant Puigdemont, Sánchez i Turull

David Portabella
MADRID

El Tribunal Suprem es va erigir en protagonista de l'inici de la dotzena legislatura catalana com un *deus ex machina* i pot aspirar a firmar-ne l'última pàgina. Després d'haver vetat —en algun cas amb ajut del Tribunal Constitucional— a partir del gener del 2018 fins a tres investidures —la de Carles Puigdemont, la de Jordi Sánchez i la de Jordi Turull, en aquest cas empresonant-lo al final de la primera votació—, el Suprem reté a la mà el calendari de quan aborda i sentència sobre el fons de la inhabilitació de Quim Torra amb el dubte de si el president serà a temps de firmar el decret de convocatòria de les eleccions o si es pot veure sorprès per una contraprogramació de les togues des de la plaça Vila de París de Madrid.

El que ha fet el Suprem —en concret la sala tercera

o del contenciós administratiu— amb Torra ara per ara és avalar que no se suspengui la inhabilitació express que ha imposat la Junta Electoral Central com a diputat de JxCat. Els magistrats del tribunal van descartar la petició de la defensa de Torra i de la fiscalia, que volien deixar sense efecte la inhabilitació —primer de manera cautelaríssima i més tard de manera cautelar— fins a la resolució del fons del cas.

Sentència de cassació

Si dimarts el president del Parlament, Roger Torrent, ja va acusar el Suprem i la JEC de "segrestar" el vot de Torra en retirar-li l'acta de diputat, el risc ara és el segrest de l'atribució més sagrada que té un president després del poder de nomenar els consellers: la firma del decret on fixa la data de les eleccions. La decisió de Torra d'anunciar unes eleccions aviat però sense data i alhora supeditades a la tra-

mitació del pressupost —que es completa a finals de març— dona dos mesos de marge en què el Suprem es pot convidar de nou com a *deus ex machina* amb la sentència de cassació que ha de confirmar la condemna del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per desobediència i la inhabilitació de Torra pel cas de la pancarta pels presos al balcó de la Generalitat.

L'independentisme té motius suficients per ensumar-se alguna cosa tenint en compte el biaix polític que guia el calendari del Suprem. En una ofensiva judicial que va incloure reunions en cap de setmana, el TC també es va convidar a les investidures i en algun cas va passar al davant del Suprem, com quan va crear doctrina en exigir a Puigdemont la investidura presencial, mentre que l'instructor, Pablo Llarena, activava a voluntat el 384 bis de la Lecrim ideat per a rebels ar-

mats. Però amb Sánchez tot el protagonisme censor va ser de Llarena gràcies a l'instrument de la presó preventiva. Llarena va arribar a raonar en una interlocutòria que les "aportacions" dels presos "estan directament vinculades a una explosió violenta" per impedir que Sánchez acudís al Parlament.

En el cas de Turull, el jutge del Suprem el va empresonar el 22 de març del 2018, just l'endemà de no ser elegit en primera votació pel no de la CUP. Era el primer cas en què una toga fa avortar un ple d'investidura tot impeding celebrar la segona votació reglamentària. Llarena va forçar la polisèmia del 384 bis de la Lecrim i, on diu "individus terroristes o rebels", ell ho va traduir per acusats per rebel·lió. Al final, Manuel Marchena va negar la rebel·lió en la seva sentència del 14 d'octubre basada en la sedició. ■

Federació d'Ateneus de Catalunya

AGENDA

D'ACTIVITATS

DIVENDRES 31

TEATRE 21:30h - Presas
De Verónica Fernández i Ignacio del Moral
Foment Hortenc
C/Alt de Mariner, 15 (Barcelona)
fomenthortenc.cat

DISSABTE 1

TEATRE 19:15h - La Rambla de les floristes
De Josep Maria de Sagarra
Lliga de Capellades
societatalliga.com
C/del Pilar, 13 (Capellades)

DOCUMENTAL 19:30h - Ateneus: Llabor de llibertat
Història dels ateneus a Catalunya
Associació Cultural Comú de Particulars
comudeparticulars.cat
C/de la Font, 17 (La Pobla de Segur)

DANSA 20:30h - DISfunció
Espectacle de dansa solidari
SCCR La Verbena
laverbena.cat
C/Vilaseca, 34 (Sant Joan de Vilatorrada)

DIUMENGE 2

MÚSICA 17h - Gospel For Kids
De La Roda Produccions
Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.cat
C/del Pare Miquel de Sarrià, 8 (Barcelona)

MÚSICA 18:30h - Cantada d'Havaneres
Grup d'havaneres de barca de l'Ateneu
Ateneu de Tarragona
C/de Sant Magí, 2 (Tarragona)

TEATRE MUSICAL 19h - Una Altra Estrena
De la companyia Sus4
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
centremoral.wixsite.com/centre-moral
Rambla Francesc Macià, 57 (Arenys de Munt)

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES

ATENEUS.CAT

XTAC.ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El nou pressupost, més expansiu i social

■ Aragonès presenta al Parlament un projecte per als comptes del 2020 que preveu incrementar la despesa en 3.000 milions ■ Els ingressos estimats augmenten en 4.174 milions sobre el 2017, fins a 26.862 milions

M. Moreno
BARCELONA

La xifra

247.119

persones formaran la plantilla de treballadors públics de la Generalitat a final d'aquest exercici.

El vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, va presentar ahir al Parlament, no sense força accidentalitat en l'agenda política, el projecte de pressupost de la Generalitat per al 2020 amb una voluntat clarament expansiva i social, que preveu increments substancials de la despesa no financera, concretament més de 3.000 milions, i unes inversions de més de 2.000 milions.

La presentació oficial, que es va fer també a la comissió d'Economia de la Cambra, va tenir lloc un cop el text va ser aprovat pel Consell Executiu, malgrat la conflictivitat manifesta entre els socis de govern, després que el president, Quim Torra, decidís condicionar la data de convocatòria d'eleccions a l'aprovació dels comptes. Aquesta és prevista, si es compleixen els terminis oficials, per d'aquí a un parell de mesos, moment en què finalment es trencarà el període de pressupost prorrogat des del 2017.

Algunes de les línies generals ja s'havien avançat fa uns dies, quan es va començar l'acord del govern amb Catalunya en Comú que implicava l'increment de despesa en algunes partides i també una reforma impositiva que permetrà un pressupost més ambiciós després d'una dècada marcada per l'austeritat i retallades.

El projecte eleva la despesa corrent de manera que en conjunt tots els de-

partaments destinaran 25.113 milions d'euros, 2.135 milions més que el 2010, any rècord de despesa de la sèrie històrica. En conjunt, el text presentat ahir preveu incrementar 3.070 milions d'euros la despesa no financera i no finalista (és a dir, que prové únicament de la Generalitat, i no pas d'altres administracions com la UE o les diputacions). Això representa un 12,6% més respecte a l'últim pressupost aprovat, el del 2017. Si aleshores el global va ser de 24.442 milions, el projecte preveu per a enguany 27.512 milions.

Aquesta recuperació de la despesa permetrà, a banda de la posada de l'accent en les partides socials, un increment del 26,4% en inversió pública, equivalent a 419 milions més en termes absoluts, fins a 2.003 milions nets. Això vol dir que ja hi són descomptats els pagaments d'inversions executades en el passat. L'esforç inversor queda, però, lluny dels volums de fa una dècada, quan se superaven els 4.000 milions. No obstant això, entre les inversions més significatives, el govern va voler destacar els increments en les polítiques de salut (13,7%), car-

Projecte de pressupost de la Generalitat 2020

■ Distribució per departaments

SECCIÓ PRESSUPOSTÀRIA	MILIONS D'EUROS	VARIACIÓ SOBRE EL 2017 EN M€	VARIACIÓ EN % SOBRE EL 2017	PES EN % SOBRE EL TOTAL
Presidència	607	40	7%	1,4%
Vicepresidència, Economia i Hisenda	209	-1	-0,5%	0,0%
Acció Exterior i Relacions Institucionals	76	11	17,7%	0,4%
Interior	1.431	184	14,8%	6,3%
Educació	5.590	819	17,2%	28,1%
Salut	9.659	908	10,4%	31,2%
Territori i Sostenibilitat	2.011	153	8,2%	5,2%
Cultura	287	36	14,4%	1,2%
Justícia	1.042	87	9,1%	3,0%
Treball, Afers Socials i Famílies	2.697	387	16,8%	13,3%
Empresa i Coneixement	1.456	197	15,7%	6,8%
Polítiques Digitals i Administració Pública	129	59	84,1%	2,0%
Agricultura, Ramaderia i Pesca	339	36	11,8%	1,2%
Total departaments	25.532	2.916	12,9	100%

■ Xifres més destacades

Despesa no financera no finalista:
27.512 milions
(3.070 milions més que el 2017)

Objectiu de dèficit:
0%

Ingressos per a noves mesures fiscals:
172,6 milions

Inversió pública:
2.003 milions
(419 milions més que el 2017)

Ingressos no financers no finalistes:
26.862 milions
(4.174 milions més que el 2017)

Increment del **9%** del personal del sector públic (s'hi sumen incorporacions des del 2017) equivalents a 19.641 persones, fins a un total de **247.119**

■ Dotacions concretes (M€)

108	Reforç atenció primària
72,1	Inversions en equipaments de salut
70,8	Finançament de les escoles bressol
15	Beques de menjador
459	Polítiques d'ocupació
129,5	Finançament universitats
1.566	Polítiques d'atenció a la dependència
388	Renda garantida de ciutadania
381	Habitatge i nuclis antics
281,6	Cultura i llengua catalana
615	R+d+i
83,7	Inversions en el cicle de l'aigua
26	Obres de la L10

reteres (10,1%) i infraestructures ferroviàries (9,7%).

Tot plegat es vol dur a terme complint amb l'objectiu de dèficit zero que marca la llei d'estabilitat pressupostària. El govern va puntualitzar, però, que els actuals objectius, assignats pel Ministeri d'Hisenda, "són arbitraris" i que

"incompleixen el criteri de distribució que marca la llei", ja que, d'acord amb aquesta norma, el dèficit assignat per al 2020 hauria de ser d'un 0,3%, i no pas d'un 0% com ha prescrit el ministeri.

Aquest nou plantejament dels comptes també influirà en l'evolució del deute, concretament en la

ràtio d'aquesta magnitud sobre el PIB, que el 2019 va caure fins al 33,1%, amb un saldo viu de 78.600 milions a final de l'any passat. La millora es deura, però, al fet que el volum del deute creix a un ritme inferior al de l'economia i no pas a una reducció substancial del deute. Caldrà esperar a l'any vinent, quan es comp-

ta tenir un petit superàvit, per començar a eixugar-lo de manera efectiva.

Quant a l'esforç dels departaments, el govern va voler destacar ahir el fet que més del 77% de la despesa departamental es concentra en els àmbits de salut, educació, incloent-hi les universitats, i els afers socials, i que si s'hi comp-

El vicepresident Aragonès va presentar ahir el pressupost al Parlament ■ ACN

Perspectives noves per a la macroeconomia

M.M.
BARCELONA

El pla de govern implementa l'anomenada Agenda 2030 com un dels elements que defineixen el plantejament dels comptes. Sostenibilitat i perspectives d'infància i de gènere seran prioritaris en paral·lel "a la millora de l'Estat català del benestar", segons va explicar el vicepresident Aragonès durant la seva compareixença a la comissió d'economia del Parlament, en què va remarcar que "cal mirar més enllà de les xi-

fres macroeconòmiques i observar les socials".

Tanmateix, el quadre macroeconòmic en què es basa el projecte pressupostari, pren com a punt de partida el fet que la catalana és una "economia resilient", amb una previsió del PIB per a enguany de l'1,9%, una taxa més moderada que la d'anys anteriors, però fruit "d'un creixement més equilibrat". Pels responsables econòmics del govern, la font primordial del creixement dels últims exercicis, la demanda externa, s'ha començat a combinar

amb una demanda interna a l'alça, que Aragonès va puntualitzar que es fonamenta, a més del consum privat, en una bona marxa de la inversió. El vicepresident i el seu equip també van voler reivindicar el pes de la indústria en el valor afegit brut total de l'economia, on representa un 20,7%, per bé que no va especificar amb gaire detall com es desplegarà el Pacte Nacional per a la Indústria. El projecte de pressupost també treballa amb la perspectiva de la creació de 37.900 llocs de treball nous. ■

tessin partides que també es poden considerar socials, com ara les relacionades amb el transport públic, aquest pes sobre el total superaria el 80%.

Un departament auster

D'aquesta manera, el gruix de l'esmentada despesa dels departaments anirà a parar als de Salut, Educació, Treball i Afers Socials i Famílies, seguits de prop per Empresa i Coneixement i Interior (vegeu el gràfic), i els increments pressupostaris més intensos també es produeixen en aquests àmbits. Es dona la circumstància que el Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda és l'únic que veu reduït el límit de despesa, amb un milió menys de dotació, fins als 209 milions, ja que no desenvolupa polítiques finalistes.

El projecte pressupostari també preveu augmentos en el nombre de treballadors públics en 19.541 persones, un 9%, per bé que aquestes dades inclouen les incorporacions que s'hi han anat produint des del pressupost anterior (fonamentalment, personal sanitari i docent i també mossos i bombers). Alhora, es preveu un increment retributiu d'aquesta plantilla d'un 2% aquest any.

En el capítol dels ingressos també hi ha novetats, ja que el projecte s'acompanya de mesures entre les quals hi ha una reforma fiscal, ja anunciada, amb nous impostos i taxes, així com la modificació d'alguns de ja existents. Tot plegat comportarà, d'entrada, una recaptació extra de 172,6 milions enguany, i en anys successius aportarà 552,5 milions

anuals a les arques de la Generalitat. En tot cas, el projecte presentat per al 2020 compta amb un increment dels ingressos de 4.174 milions sobre el 2017, fins a 26.862 milions, per bé que en aquest volum el govern ha hagut de fer una estimació de la bestreta que ha d'aportar l'Estat dins del model de finançament, ja que el govern espanyol encara no n'ha comunicat l'import.

Entre les modificacions que implicarà la reforma, hi ha, per exemple, l'increment del mínim exempt en l'IRPF dels contribuents amb menys rendes, l'augment de la progressivitat en l'impost de successions i nous impostos com el de les instal·lacions que incideixen en el medi ambient i l'impost sobre els vehicles per volum d'emissions de CO₂. ■

Ajuntament de Calders

ANUNCI
d'aprovació inicial de l'establiment de preu públic per la prestació dels serveis de manteniment d'una franja exterior de protecció al voltant de les urbanitzacions, nuclis de població, edificacions i instal·lacions situades en terrenys forestals i de manteniment de les parcel·les i zones verdes lliures de vegetació seca i massa arbòria aclarida, en les mateixes urbanitzacions, i l'ordenança reguladora. Aprovada inicialment l'Ordenança reguladora de l'establiment de preu públic per la prestació dels serveis de manteniment d'una franja exterior de protecció al voltant de les urbanitzacions, nuclis de població, edificacions i instal·lacions situades en terrenys forestals i de manteniment de les parcel·les i zones verdes lliures de vegetació seca i massa arbòria aclarida, en les mateixes urbanitzacions, per acord del Ple de data 20 de gener de 2020, de conformitat amb els articles 47 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i 63 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals, se sotmet l'expedient a informació pública pel termini de trenta dies, comptat des de l'endemà de la seva publicació mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la Corporació, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i formular-li les reclamacions i els suggeriments que estimin pertinents. Durant dit termini podrà ser examinat per qualsevol interessat en les dependències municipals perquè s'hi formulin les al·legacions que s'estimin pertinents. Així mateix, estarà a la disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquest Ajuntament <http://www.calders.cat>. En el cas que no es presentin reclamacions o suggeriments contra l'aprovació inicial de dita Ordenança, s'entendrà aprovat definitivament dit Acord. Es fa públic per a coneixement general, en compliment del que preceptuen els articles 178 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i 63 del Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny. Calders, 27 de gener de 2020. L'alcalde, Eduard Sánchez Campoy

Ajuntament de la Pobla de Segur

EDICTE
Es fa públic que al BOP de Lleida núm. 3 de data 7 de gener de 2020 s'ha publicat l'acord del Ple de l'Ajuntament de la Pobla de Segur d'aprovació inicial de l'Ordenança general de circulació del municipi de la Pobla de Segur. L'expedient està exposat al públic fins el dia 18 de febrer de 2020. La Pobla de Segur, 27 de gener de 2020. L'alcalde, Marc Baró Bernaduca

Ajuntament de Montgat

Exp. 2301-3725/2019
ANUNCI
La Junta de Govern Local, en sessió ordinària celebrada en data 23 de gener de 2020, va adoptar, entre altres acords, el següent:
Primer. Aprovar l'operació jurídica complementària al projecte de compensació del Pla parcial «Pla de Montgat» del terme municipal de Montgat, presentada pel Sr. A.P.L. actuant en nom i representació d'ARIMAR ACTIVA, SL (núm. E/005318-2019), que figura a l'expedient.
Segon. Notificar el present acord a ARIMAR ACTIVA, SL i donar-ne trasllat a l'àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Montgat per al seu coneixement i efectes.
Tercer. Expedir certificació d'aquest acord un cop sigui ferm en via administrativa, de conformitat amb el que s'estableix a la legislació hipotecària i urbanística, amb vista a la inscripció de l'operació jurídica complementària en el Registre de la Propietat.
Quart. Diligenciar en el document del projecte de compensació del Pla parcial, Pla de Montgat, per part de la Secretaria de l'Ajuntament de Montgat, ja que es rectifiquen el contingut del projecte ja aprovat, de tal manera que qualsevol persona que hagi de consultar el document de la reparcel·lació en tingui coneixement que aquest ha estat alterat per l'operació jurídica complementària.
Cinquè. Publicar el present acord a l'e-Tauler i en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal.
Contra el present acord, que posa fi a la via administrativa, poden interposar recurs postestatiu de reposició davant l'òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la recepció de la notificació, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició, o bé directament contra el present acord, poden interposar recurs contenciós administratiu davant els Jutjats contenciosos administratius de Barcelona o del vostre domicili, si escau, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la notificació, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa. En el cas que la desestimació del recurs de reposició es produís per silenci administratiu –silenci que es produeix pel transcurs del termini d'un mes comptat des de la data de la seva interposició–, el termini per a la interposició del recurs contenciós administratiu serà de sis mesos comptats des del dia següent al del que el referit recurs de reposició s'entengui desestimat. No obstant, poden interposar qualsevol altre recurs o instar qualsevol procediment que considereu procedent. Montgat, 27 de gener de 2020. L'alcalde, Andreu Absil Sola

Diputació de Barcelona

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447
ANUNCI
La Junta de Govern de la Diputació de Barcelona, en sessió de data 9 de gener de 2020, ha aprovat l'Acord núm. 6, atès que la seva adopció és competència de la Junta de Govern, per delegació del Ple de la Diputació de Barcelona d'acord amb l'apartat Primer, punt 1 d) de l'Acord aprovat pel Ple número 92, de data 23 de juliol de 2019, relatiu a la Delegació de competències del Ple a favor de la Junta de Govern i de la Presidència de la Diputació de Barcelona, publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de data 23 de juliol de 2019.
(...)
Primer. ESTIMAR les al·legacions que han estat formulades per la senyora Montserrat Trullàs Aymerich, com a titular de la finca 2 de la relació de béns i drets afectats per les obres del projecte constructiu "Millora de la mobilitat a l'entrada a Granollers per la BV-1432 entre la C-17 i l'estació de Renfe. TM Granollers", d'acord amb la fonamentació que figura a la part expositiva de la present resolució.
Segon. APROVAR definitivament la relació de béns i drets afectats que havia estat aprovada inicialment, modificada en el sentit que s'exposa en la part expositiva de la present resolució.

RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS									
TM Granollers									
DADES AFECTATS		DADES CADASTRALS			SUPERFÍCIES AFECTADES			DADES URBAN.	
FINCA	TITULAR	NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	REF. CADASTR.	SUP. EXPRO. VIALS M ²	SUP. SERV. PAS M ²	SUP. OCUP. TEMP. M ²	CLASSIF.
2	Montserrat Trullàs Aymerich Francesca Trullàs Alberich i Maria Gemma Viladaga Gaillard	AGRARI secà	1	36	08095A0010003600000KT	46,02	0,00	0,00	Sòl rústic agrari Matolls
RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS									
TM Granollers									
DADES AFECTATS		DADES CADASTRALS			SUPERFÍCIES AFECTADES m ²			DADES URBAN.	
FINCA	TITULAR	NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ VIALS M ²	SUP. SERV. PAS M ²	SUP. OT VIALS AUTORITZ. M ²	SUP. OT SERVEIS AUTORITZ. M ²	CLASSIF.
1	Generalitat de Catalunya	AGRARI Domini públic 00	1	9001	100,16	0,00	0,00	0,00	Urbana Via Comunic.
4	Ajuntament de Granollers	Urbà	93701	01	0,00	0,00	0,00	0,00	Urbana Ús públic
5	Ajuntament de Granollers	Cessions sector K can Gili	-	-	1.785,56	325,42	1.828,60	2.138,25	Urbana Ús públic
6	Ajuntament de Granollers	Zona verda dins el Pla especial Terra Alta	94712	01	88,96	0,00	0,00	0,00	Urbana Ús públic
7	Ajuntament de Granollers	Zona verda dins el Pla especial Terra Alta	96721	01	1.074,36	476,17	0,00	969,39	Urbana Ús públic

Tercer. APROVAR definitivament el referit projecte constructiu d'obres, amb un pressupost de vuit-cents vuitanta-un mil vuitanta-dos euros amb disset cèntims (881.082,17 EUR), IVA exclòs, que aplicat el 21% de l'IVA (185.027,26 EUR) resulta tenir un pressupost total d'1.066.109,43 EUR, i un pressupost per a coneixement de l'Administració d'1.070.936,58 EUR, IVA inclòs, el qual inclou una partida de valoració d'expropiacions de 138,06 EUR, més el pressupost de control de qualitat (excés 1,5%) per import de 4.689,09 EUR. Així mateix, conté l'estudi de seguretat i salut, que preveu l'article 4.1 del Reial decret 1627/1997, de 24 d'octubre, pel qual s'estableixen disposicions mínimes de seguretat i de salut en les obres de construcció, modificat pel Reial decret 337/2010, de 19 de març.
Quart. Efectuar exposició pública per un període de 30 dies hàbils i notificar el contingut dels precedents acords a l'Ajuntament de Granollers, així com a tots els titulars afectats que figuren a la relació de béns i drets.
(...)
Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, s'haurà d'interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació.
Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 16 gener de 2020

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Intent fallit de Puigdemont i Comín per entrar als Verds

■ JxCat retira la petició per integrar-se a la coalició amb els ecologistes ■ La colíder del grup basa el rebuig en les diferències polítiques i en l'estratègia per resoldre la situació a Catalunya

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

Fracassa l'intent dels eurodiputats de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont i Toni Comín, d'entrar al grup dels Verds/ALE a l'eurocambra. Veient que no hi havia prou suport dins de la coalició, tots dos van retirar ahir la seva petició per integrar-se a la família política europea que agrupa ecologistes i sobiranistes. Amb aquesta retirada d'última hora per evitar el cop de porta, tant ells com la futura eurodiputada Clara Ponsatí es quedaran de moment al grup dels no adscrits.

Puigdemont i Comín es van reunir dilluns amb els colíders dels ecologistes, Ska Keller i Philippe Lamberts, per abordar la seva demanda. La trobada, però, no va servir per fer canviar de posició la cúpula del grup. Així, JxCat va optar per retirar-se. A una hora de la reunió on s'havia de votar si els admetien o no, Puigdemont i Comín van enviar ahir una carta a Keller i Lamberts en què anunciaven la seva decisió per les "serioses discrepàncies" que la seva entrada causava dins del grup.

La votació d'ahir es preveia difícil per a Junts per Catalunya. Necessitava

una majoria absoluta dels vots entre els 74 membres que formen la coalició d'ecologistes i l'Aliança Lliure Europea, quarta força política al Parlament Europeu, que agrupa partits sobiranistes europeus com ara ERC.

Els republicans precisament van obrir la porta de l'ALE a Puigdemont i Comín fa un mes, però no era una via directa, sinó que necessitaven l'aval també dels ecologistes. Alemanys i belgues s'hi oposaven, mentre que francesos i txecs hi estaven a favor, tenint en compte que amb el *Brexit* aquesta setmana perdran set escons.

Intervenció d'ERC

Davant l'oposició dels colíders, es va crear un comitè de conciliació a petició de l'eurodiputada d'ERC, Diana Riba, per intentar acostar posicions. Però, després d'un parell de reunions, es va derivar l'afar directament al grup que havia de decidir ahir. Comptant francesos, txecs, sobiranistes i alguns independents, no sumaven una majoria previsible a favor de la seva entrada.

"L'últim que voldríem és entrar en un grup després d'un procés que hagi pogut causar serioses discrepàncies entre alguns

Toni Comín i Carles Puigdemont conversen al Parlament Europeu ■ ACN

ERC confia en la defensa de la immunitat dels exiliats

Malgrat que JxCat finalment no s'integrarà als Verds/ALE, Esquerra Republicana confia que els ecologistes defensaran la immunitat de Carles Puigdemont i Toni Comín. Tots dos s'enfrontaran els pròxims mesos al suplicatori del Tribunal Suprem a l'eurocambra, que acabarà votant si els aixeca o no aquesta pro-

tecció parlamentària.

L'eurodiputada d'ERC Diana Riba va remarcar ahir que espera "fermament" el vot contrari a la retirada de la immunitat de la bancada ecologista. En aquest sentit, va assegurar que el grup dels Verds/ALE continua "ferm i disposat a treballar i lluitar per defensar els drets civils i

polítics" d'Oriol Junqueras, però també els de Puigdemont i Comín. El procés pel suplicatori s'ha engegat en el comitè d'Afers Jurídics aquesta setmana i com a molt d'hora s'espera una votació al ple a finals de maig o juny, segons fonts parlamentàries. Però no descarten que es pugui allargar. ■

dels seus membres, i que la nostra acceptació sigui un element de discòrdia en un espai polític al qual ens sentim molt propers i al qual ens sentim vinculats", asseguraven ahir Puigdemont i Comín.

Des dels ecologistes van basar el seu no a JxCat en les "diferències" polítiques i en "l'estratègia" per resoldre la situació a Cata-

La frase

"Sempre hem defensat una estratègia de diàleg i la nostra impressió és que la seva estratègia és que la de cridar només al diàleg", va assegurar la colíder dels Verds/ALE Ska Keller.

Ska Keller
COLÍDER DELS VERDS / ALE

lunya. "Sempre hem defensat una estratègia de diàleg i la nostra impressió és que la seva estratègia és diferent de la de cridar només al diàleg", va assegurar la colíder dels Verds/ALE Ska Keller.

Divisió fins al final

Malgrat la retirada, el grup va debatre igualment la petició dels dos eurodiputats de Junts durant una hora i mitja. La colíder dels ecologistes va explicar a la sortida que la discussió va ser llarga i va admetre que hi havia diferents posicions dins del grup. Dins del grup Verds/ALE hi havia diferents posicions respecte a l'entrada de Puigdemont i Comín. Segons fonts parlamentàries, ALE, del qual forma part ERC, i les delegacions franceses i txecques dels Verds estaven a favor de l'entrada dels dos eurodiputats de Junts, mentre que la resta s'hi oposaven. ■

El Suprem considera justes les condemnes als independentistes

M. Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem, presidit pel magistrat Manuel Marchena, va comunicar ahir que refusa d'anul·lar la sentència contra els dotze independentistes catalans, i sosté que la condemna per sedició i les penes de presó de 9 a 13 anys

són "proporcionades" a la gravetat dels fets.

En ple debat sobre la reforma del delictes de sedició, impulsada pel govern de coalició del PSOE i Podem, en la sentència els magistrats indiquen que el redactat del delictes és entenedor, i que en la sentència van deixar clar que la sedició implica que el

comportament afecti "la col·lectivitat" i que el tumult "posi efectivament en qüestió el funcionament de l'Estat democràtic de dret". No s'aplica, subratllen, "a tota torbació de la pau o tranquil·litat pública". Només s'hi ha corregit el fet d'adjudicar a l'exconsellera Bassa la titularitat d'Ensenyament.

Les defenses confiaven poc en un canvi de criteri del Suprem, però la petició de nul·litat és un pas obligat per demanar empara al Tribunal Constitucional i després al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). Per Òmnium Cultural, la negativa d'anul·lar la pena de 9 anys de presó al seu president,

El jutge Marchena, en el judici al Suprem ■ ARXIU

Jordi Cuixart, "constata que els poders de l'Estat mantenen la via repressiva". L'entitat, en un comunicat, expressava ahir que el fet que el tribunal faci esment de les darreres paraules de Cuixart, "Ho tornarem a fer", evidencia que "l'ataca per les seves idees polítiques". En una altra resolució, el Suprem rebutja el recurs de súplica de l'exvicepresident Junqueras per excarcel·lar-lo, en aplicació de la sentència del TJUE, perquè "ja està condemnat per sentència ferma i ja no és eurodiputat". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El comissari Ferran López, en la declaració com a testimoni en el judici a l'Audiència Nacional contra l'excúpula dels Mossos, ahir ■ EFE

López sosté que la jutgessa del TSJC va ordenar "contenció"

■ L'ex-número 2 dels Mossos indica que el dispositiu per aturar l'1-O era "conjunt" amb l'Estat i seguia les indicacions de la magistrada Armas ■ Confessa que era "estrany estar amb un govern fora de la llei"

Mayte Piulachs
BARCELONA

El comissari i ex-número 2 dels Mossos, Ferran López, va avalar ahir, davant el tribunal de l'Audiència Nacional, la defensa del major Josep Lluís Trapero, que el pla d'actuació dissenyat per la policia catalana per aturar l'1-O seguia les ordres donades per la magistrada del TSJC, Mercedes Armas, "d'actuar amb contenció i mantenir la pau social".

En la setena sessió del judici contra l'excúpula

dels Mossos, López va ser interrogat com a testimoni pel fiscal Pedro Rubira, al qual va detallar la reunió de la magistrada Armas, en què va citar el major Trapero i els màxims caps de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil. "El major, que és molt sistemàtic, va apuntar tot el que deia la jutgessa d'actuar amb mesura" (les notes s'han aportat com a prova), i després "es va veure reflectit en la seva resolució". Per trencar l'acusació de passivitat dels Mossos, López va insistir:

"Eren dies de molta emotivitat i a les pautes d'actuació hi vam posar el que deia la jutgessa i que s'havia d'actuar amb proporcionalitat; això no significa no complir les ordres de la jutgessa."

Tal com ja va manifestar en el judici al Tribunal Suprem contra els independentistes catalans, el comissari López va assegurar que el dispositiu policial inicial contra el referèndum era "conjunt" amb la policia espanyola i la Guàrdia Civil, i que era "conegut per la secretaria

Les xifres

110

escoles van tancar les unitats d'ordre públic (ARRO). El binomi d'agents, 24, i 239 centres no van obrir l'1-O.

90.000

hores de feina van sumar els Mossos l'1-O. A les eleccions del 21-D van ser 84.000, en tenir 4 hores per anar a votar.

d'Estat de Seguretat", de la qual el coronel de la Guàrdia Civil i coordinador del dispositiu policial, Diego Pérez de los Cobos, va ser informat de tot. I, com va passar a l'alt tribu-

nal espanyol, López va desmentir algunes afirmacions de Pérez de los Cobos, que va sostenir que no va ser informat en detall del binomi o la parella d'agents que havia d'ac-

tuar primer, dispositiu que va criticar amb duresa perquè al seu parer és una mostra que van permetre la votació.

El comissari López, que el govern espanyol va posar al capdavant de la policia catalana amb el 155 i el major Trapero destituït, va admetre que "numèricament el dispositiu no va funcionar" com esperaven per tancar escoles, tot i recordar que era un pla conjunt amb els cossos policials de l'Estat. Tot i parlar amb Pérez de los Cobos durant el matí de l'1-O, no va ser fins al migdia que López va saber que el dispositiu conjunt s'havia anul·lat, i a través del major Trapero, quan va demanar una reunió a la jutgessa, i on va anar-hi el coronel i va dir-ho. El comissari també va detallar que va ser el 29 de setembre al vespre que el coordinador policial va anunciar-li que no anirien al centre de comandament conjunt dels Mossos, i que es farien cèl·lules provincials. "Si hi haguessin estat, el dispositiu hauria estat més eficient i hi hauria menys dubtes."

Pel que fa a la suposada connivència amb el govern de Puigdemont, el comissari López va repetir la mateixa expressió que al Suprem: "Ens sentíem deseparats governativament", i ahir va afegir que era una situació "estranya amb un govern fora de la llei", i que després de l'1-O s'assabentaven de les seves decisions "mirant la tele", a més de qualificar de dies més perillosos del 3-O en endavant. De la proposta del director dels Mossos, Pere Soler, de querellar-se contra el fiscal pel nomenament del coordinador i defensar les competències de la policia catalana, López va recordar que ho van viure com un "horror" i li van exigir que no la fes, com així va ser. Avui l'interrogaran les defenses. ■

"Prefectura o 'jefatura'?"

Si en el judici contra els independentistes catalans el paper dels quatre fiscals del Suprem (els quatre genets de l'apocalipsi, segons alguns) va ser força qüestionat per la manca de preparació i cert to de menyspreu, el dels dos fiscals de l'Audiència Nacional en el judici contra l'excúpula de la policia catalana segueix el mateix camí.

Especialment el fiscal Pedro Rubira, que va sorprendre quan després de tres anys criminalitzant l'actuació dels Mossos, preguntava a la intendent Laplana la diferència entre els cossos d'ordre públic, Brimo i ARRO. Ahir, va fer una nova pregunta xocant al comissari Ferran López: "És prefectura o jefatura?" Amb paciència, l'ex-número 2

El fiscal Pedro Rubira, en el judici a l'excúpula dels Mossos ■ EFE

dels Mossos va dir-li que és el mateix: dit en català o en castellà. Rubira volia aclarir si la prefectura actuava de forma "mancomunada" o les decisions últimes eren del major Trapero. L'estil barroer, marcat pel Suprem, va tornar quan Rubira va preguntar-li: "Va informar la jutgessa de les botifarrades de les escoles obertes?" Un estil a

anys llum de la meticulositat de les defenses, com ha lluitat la penalista Olga Tubau. Mentrestant, els advocats Fermín Morales i Cristóbal Martell mantenen, per ara, la mínima intervenció, perquè de res es parla dels seus defensats, Cèsar Puig i Pere Soler, tot i que també demanen per a ells onze anys de presó per rebel·lió.